

Tervishoiutöötajate tunnipalk märtsis 2007

Terviseinfo ja analüüsi osakond

Tallinn 2007

Terviseinfo ja analüüsi osakonna missioon:
„Rahva tervis ja heaolu parema statistika ja informatsiooni kaudu”

Koostajad: Kristi Villsaar
Natalja Jedomskihh-Eigo

Palume aruande andmete kasutamisel viidata veebiversioonile

SISUKORD

Lühikokkuvõte	4
Sissejuhatus.....	5
1 Uuringu kogumi kirjeldus	7
2 Arstide palk.....	13
3 Õdede palk	23
4 Hooldajate palk	31
Järeldused.....	37
Lisa 1.....	38
Lisa 2.....	39
Lisa 3.....	40
Lisa 4.....	41
Lisa 5.....	42
Lisa 6.....	43
Lisa 7.....	44
Lisa 8.....	45
Lisa 9.....	46
Lisa 10.....	47
Lisa 11.....	48
Lisa 12.....	49
Lisa 13.....	51
Lisa 14.....	52

Lühikokkuvõte

Viimastel palgaläbirääkimistel lepidi kokku õdede, kiirabitehnikute ja hooldajate miinimumtunnipalga määrad. Otsustati, et 1. aprillist 2007.a. tõuseb õdedel palga alammäär 52,5, kiirabitehnikutel 42 ning hooldajatel 29 kroonini tunnis. Arstide uues miinimumpalgas kokku ei lepitud. Nende palga alammäär jäi 2006. aasta tasemele, mis oli 75 krooni tunnis.

Antud uuring tehti 2007.a. märtsikuu kohta, siis kui uus kollektiivleping veel ei kehtinud. Analüüsist on näha, et nii arstide, õdede kui hooldajate keskmised palgad tõusid võrreldes 2006.a. märtsikuuga.

Nii arstide, õdede kui ka hooldajate keskmised tunnipalgad olid kõrgemad eelmises palgakokkuleppes kehtestatud alammääradest. Samas esines kõigi ametialade puhul juhuseid, kus töötajatele maksti vähem kehtestatud miinimumist. Vaadeldes tervishoiutöötajate palkasid lähtudes uuest kokkuleppesest, selgus, et nii õdede, kiirabitehnikute kui ka hooldajate puhul olid märtsikuu keskmised tunnipalgad palju madalamad järgmisest kuust kehtima hakanud uutest alammääradest.

Arstide keskmine põhitunnipalk oli 2007. aasta märtsis 99 krooni. Kõrgeimat keskmist põhitunnipalka said erihaiglates töötavad arstid (141 kr/tund). Kõige madalam keskmine põhitunnipalk oli taastusraviasutustes töötavatel arstidel (85 kr/tund). Alla 2006. aasta palgakokkuleppes kehtestatud 75-kroonise tunnipalga alammäära oli tasustatud 13% kõigist arstidest.

Õdede keskmine põhitunnipalk oli 2007. aasta märtsis 48 krooni. Kõige kõrgemat keskmist põhitunnipalka said õed hambaraviasutustes (68 kr/tund). Kõige madalam keskmine põhitunnipalk oli õdedel hooldushaiglates (41 kr/tund). Alla 2006. aastal palgakokkuleppes kehtestatud 39-kroonise tunnipalga alammäära oli tasustatud 5% ja alla 2007. aastal kehtestatud 52,5 kroonise tunnipalga alammäära 67% kõigist õendusala töötajatest.

Hooldajate keskmine põhitunnipalk oli 2007. aasta märtsis 28 krooni. Kõige kõrgem keskmine põhitunnipalk oli hooldajatel ja abiõdedel hambaraviasutustes (38 kr/tund) ja kõige madalam üld- ja kohalikes haiglates (24 kr/tund). Alla 2006. aasta palgakokkuleppes kehtestatud 23-kroonise tunnipalga alammäära oli tasustatud 2% ja alla 2007. aastal kehtestatud 29-kroonise alammäära 67% kõigist hooldajatest.

Sissejuhatus

Käesoleva analüüsi eesmärk on anda ülevaade tervishoiutöötajate keskmisest tunnipalgast ja kuutasust erinevate ameti¹- ja erialarühmade lõikes. Kõik tekstis kirjeldatud tasud ja tunnipalgad on näidatud koos tulumaksuga, töötuskindlustusmaksuga ja kohustusliku kogumispensioni maksega. Ükski analüüsis kasutatud brutopalka liik ei sisalda puhkusetasusid ja teisi mittetöötatud aja eest makstud tasusid.

Alates 2002. aastast viib Sotsiaalministeerium haiglate seas läbi palgauuringut ja seda ühe kuu lõikes (tavaliselt märtsikuu kohta). Kuni 2004. aastani koguti andmeid agregeeritud kujul. 2005. aastal võeti kasutusele uus meetodika, mille kohaselt koguti palgaandmeid individuaalandmete tasandil. Alates 2006. aastast kogub ministeerium andmeid kõikidelt tervishoiuteenust osutavatel asutustel, nii haiglatelt kui ka ambulatoorset teenust osutavatel asutustel. Andmed kogutakse aruandega „Tervishoiutöötajate tunnipalk“. Nimetatud aruandega kogutavates andmetes on võimalik eristada ja iseseisvalt analüüsida töötasude erinevaid liike: põhitasu, ületundide tasu, regulaarsed ja mitteregulaarsed tasud. Lähtudes statistika põhimõtetest, ei kasutata kogutud üksikandmeid administratiivsetel ja järelvalve eesmärkidel. Andmed avaldatakse vaid koondatult ja üldistatult.

Uuringu üldkogumi moodustasid aktiivsed tervishoiuteenuste osutajad ning andmeid koguti kõikselt. 2007. aastal esitasid andmeid 1 151 tervishoiuasutust; neist 52 haiglat, 442 perearstiabi-, 202 eriarstiabi-, 392 hambaravi-, 28 taastusravi-, 4 kiirabi- ja 31 muud ambulatoorset tervishoiuasutust. Muude asutuste alla on koondatud laborid, diagnostika- ja õendusabiasutused ning asutused, mille põhitegevuseks ei olnud tervishoid. Samuti kuuluvad sellesse gruppi üldarstiabi teenuse osutajad, kes ei ole perearstid.

Analüüsis on kasutatud järgmisi brutopalka liike:

Põhitunnipalk – põhipalk ehk töölepingus või õigusaktis kindlaks määratud tüki-, tunni-, päeva-, nädala- või kuupalga määra alusel välja makstud brutopalk märtsikuus. Tunnipalka arvestamiseks on kuu põhipalk jagatud kuus töötatud tundide arvuga (v.a. ületunnid). Põhitunnipalk on n.ö. puhas palk, mis ei sisalda lisatasusid. Põhitunnipalk ei sisalda regulaarseid lisatasusid, lisatasu õhtuse töö, öötöö, puhkepäevadel ja riiklikel pühadel töötamise eest ning lisatasu ületundide eest.

¹ Töötajate klassifitseerimise aluseks on rahvusvaheline ametite klassifikaator ISCO

Palk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta – sisaldab põhipalka, regulaarseid lisatasusid, lisatasu õhtuse töö, öötöö, puhkepäevadel ja riiklikel pühadel töötamise eest, lisatasu ületundide eest ja teisi regulaarseid lisatasusid. See palgaliik **ei sisalda** loonustasu ja mitteregulaarseid lisatasusid.

Arvestuslik aastakeskmise kuupalk koos kõigi lisatasudega – sisaldab lisaks ülalkirjeldatud palga komponentidele ka mitteregulaarseid lisatasusid (kvartali- ja aastapreemiad, ning teised mitteregulaarsed tulemus- ja väärtustasud).

Arvestuslikult loetakse iga aasta puhul keskmiseks töötundide arvuks kuus 168. Seega arvestuslik aastakeskmise kuupalk on tunnipalk korrutatud 168 tunniga.

Arvestuslik aastakeskmise kuupalk on tinglik näitaja. Oluline on silmas pidada, et see ei ole samastatav tegelikult töötajatele keskmiselt välja makstud palgaga. Arvestusliku palga teeb kõrgeks asjaolu, et selle arvutamisel on arvesse võetud väikese koormuse ja kõrge tunnitasega töötajad nii, nagu nad töötaksid täiskoormusel sama kõrge tunnipalgaga.

Tabelites kasutatud sümbolid:

- - nähtust ei esinenud või ei ole arvatav
- ... - ei saa avaldada andmete konfidentsiaalsuse pärast

1 Uuringu kogumi kirjeldus

Analüüsis käsitletakse tervishoiutöötajate palkasid seitsme tervishoiuasutuse liigi lõikes: haiglad, perearstiabi-, eriarstiabi-, hambaravi-, kiirabi-, taastusravi- ja muud asutused. Muude asutuste alla on koondatud laborid, diagnostika- ja õendusabiasutused ning asutused, mille põhitegevuseks ei ole tervishoid. Samuti kuuluvad sellesse gruppi üldarstiabi teenuse osutajad, kes ei ole perearstid. Kiirabi alla kuuluvad ainult iseseisvad kiirabiasutused.

Ameti ja erialade põhjal on tervishoiutöötajad jagatud analüüsis järgmistesse rühmadesse: arstid, õed (s.o õed ja ämmaemandad), hooldajad (hooldajad, assistendid) ning tervishoiuteenuse osutamise seotud spetsialistid. Tervishoiuteenuse osutamise seotud spetsialistide alla kuuluvad bioanalüütikud ja laborandid, radioloogiatehnikud, hambatehnikud ja teised hambaraviasutustes töötavad keskastmespetsialistid, liikumisravi spetsialistid ja füsioterapeudid, parameedikud ja kiirabitehnikud, proviisorid, farmatseudid, psühholoogid ja logopeedid. Jaeapteekides töötavaid proviisoreid ja farmatseute käesolev analüüs ei hõlma.

Palgauuringu andmed esitasid 2007. aastal 1 206-st aruande esitamiseks kohustuse saanud tervishoiuasutusest 1 151 ehk 95%. 52 neist olid haiglad, 442 perearstiabi-, 202 eriarstiabi-, 392 hambaravi-, 28 taastusraviasutust, 4 kiirabi ning 31 muud asutust. Asutuste jagunemine maakondade ja asutuste liikide lõikes on esitatud tabelis 1.1.

Tabel 1.1. Tervishoiuasutused asutuse liigi ja maakonna lõikes, märts 2007

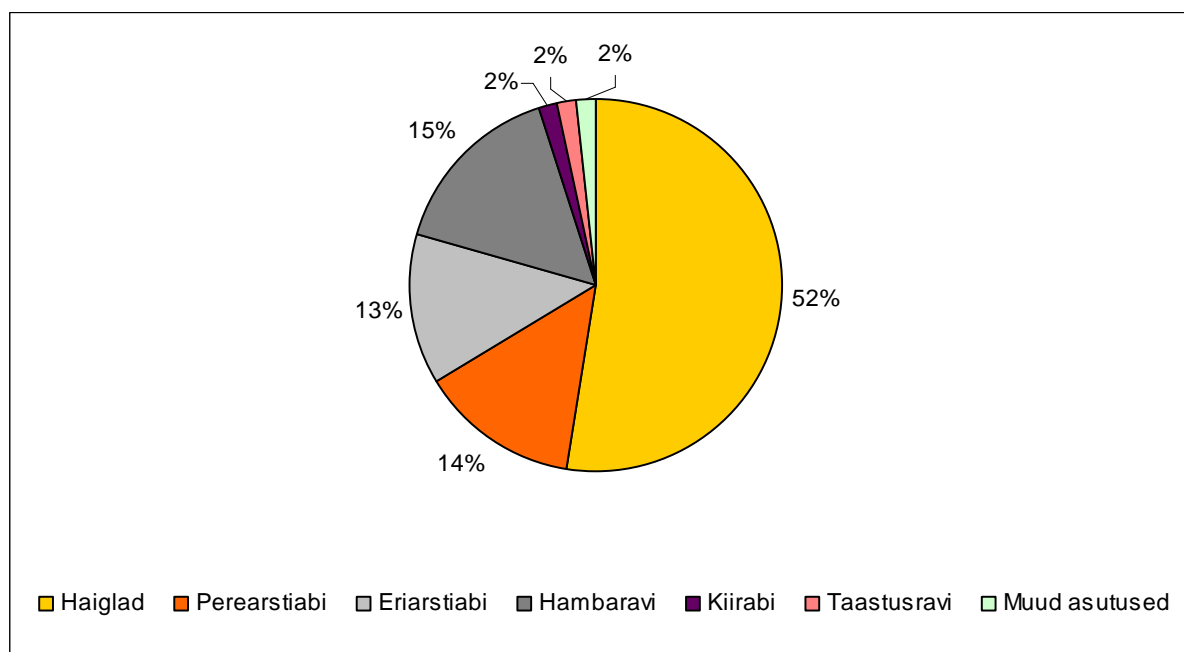
	Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muud asutused ¹	Haigla	Kokku
Kokku	442	202	392	4	28	31	52	1 151
Harjumaa	39	5	25	-	1	6	3	79
Tallinn	83	86	145	2	7	9	10	342
Hiiumaa	6	-	5	-	3	-	1	15
Ida-Virumaa	53	13	19	1	-	-	8	94
Jõgevamaa	17	6	11	-	-	1	3	38
Järvamaa	18	2	11	-	-	-	2	33
Läänemaa	12	5	8	-	2	-	3	30
Lääne-Virumaa	30	19	19	-	-	4	2	74
Põlvamaa	17	3	11	-	1	-	2	34
Pärnumaa	21	11	29	-	6	1	3	71
Raplamaa	15	4	7	-	-	1	2	29
Saaremaa	18	4	13	-	1	-	1	37
Tartumaa	24	-	15	-	1	-	3	43
Tartu	29	18	38	1	2	5	3	96
Valgamaa	14	7	7	-	2	-	2	32
Viljandimaa	29	13	16	-	1	1	3	63
Võrumaa	17	6	13	-	1	3	1	41

¹ Üldarstiabi teenuse osutajad, kes ei ole perearstid, laborid, diagnostikaasutused, õendusabiasutused ja asutused, mille põhitegevuseks ei ole tervishoid.

Silmas tuleb pidada, et analüüsis järgnevalt esitatud tervishoiutöötajate arvud ei näita tervishoiutöötajate kui isikute arvu tervishoiuasutustes, sest üks inimene võib olla osalise koormusega tööl mitmes asutustes. Antud arvud näitavad ametikohti. Samuti on oluline meeles pidada, et uuringu kogumi kirjelduse osas esitatud ametikohtade absoluutarvud ei ole võrreldavad eelmise aasta uuringu andmetega, sest aruande esitanud asutuste ring on aastate lõikes muutunud.

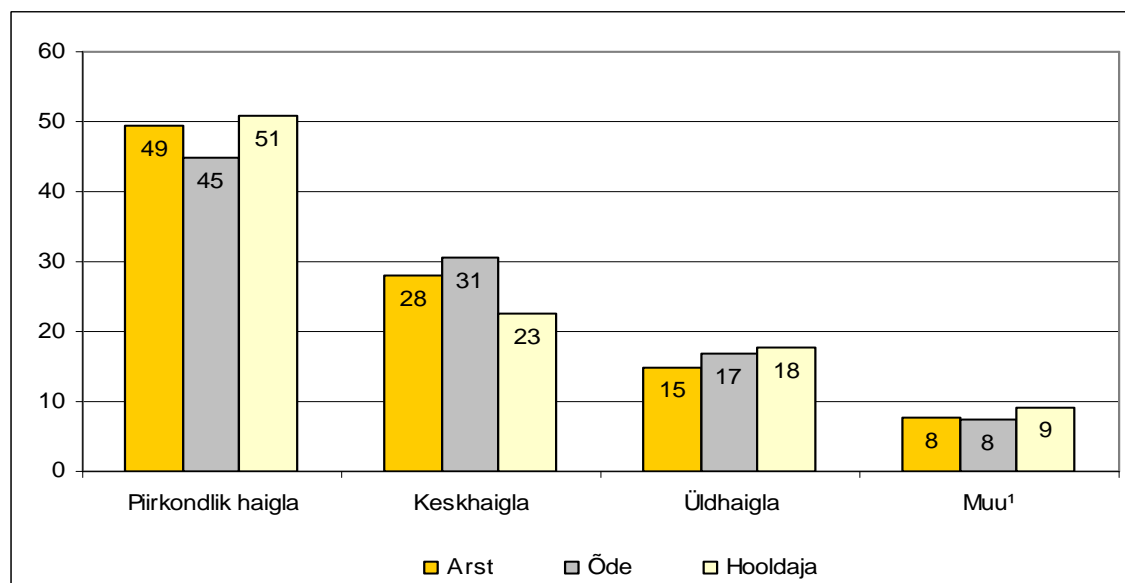
2007. aasta märtsikuus oli tervishoiuasutustes kokku 6 627 arsti, 8 394 õe, 4 285 hooldaja ja 2 126 tervishoiuteenuse osutamise seotud spetsialisti töökohta (lisa 1 tabel 1). 52% arsti, 73% õe, 91% hooldajate ja 48% tervishoiuteenuse osutamise seotud spetsialistide ametikohtadest asus haiglates (joonis 1.1; lisa 2 tabel 1).

Joonis 1.1. Arsti ametikohtade jagunemine asutuse liikide lõikes, märts 2007 (%)

Ligikaudu pooled haiglates töötavatest arstidest (49%), õdedest (45%) ja hooldajatest (51%) olid hõivatud piirkondlikes haiglates. Arstide, õdede ja hooldajate ametikohtade jagunemine haigla liikide lõikes on näha joonisel 1.2 (lisa 3 tabel 1 ja 2).

Joonis 1.2. Tervishoiutöötajate ametikohtade jagunemine haigla liikide lõikes, märts 2007 (%)

¹ Taastusravi, hooldus-, eri- ja kohalikud haiglad

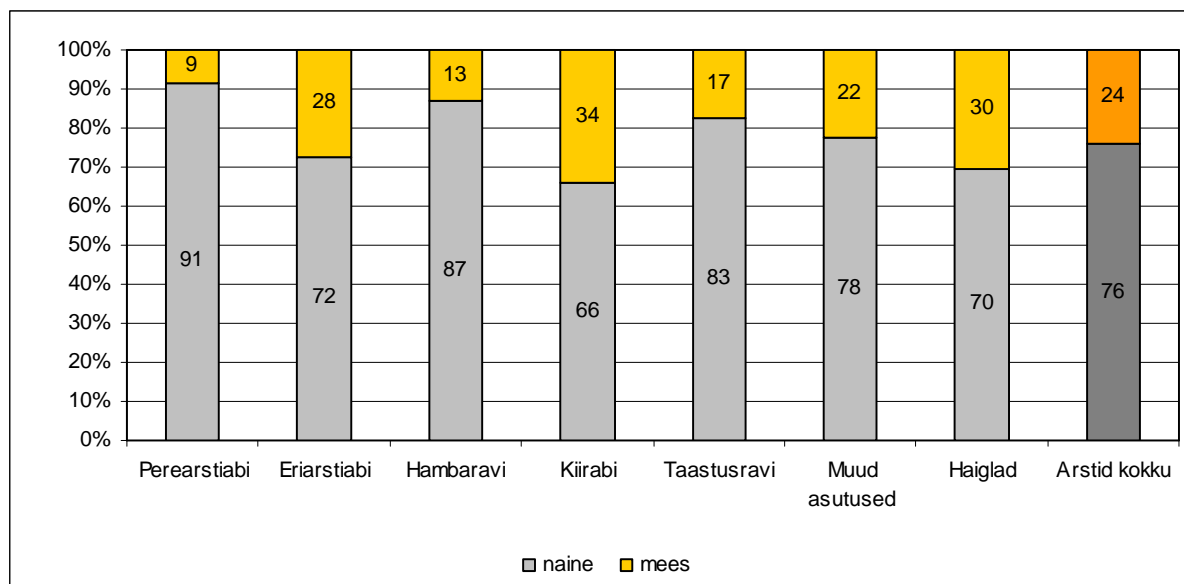
Kokku oli 2007.a. märtsis 311 FIE-na töötavat arsti (5% kõigist arsti töökohtadest), (lisa 1 tabel 1 ja 2). Kõige enam oli FIE-sid perearstide hulgas – 151 (16% perearstidest). Hambaarstidest töötas 9%, eriarstidest 6% ja taastusraviteenust osutavatest arstidest 6% FIE-na.

Töövõtulepinguliste töötajate poolt oli täidetud kokku 458 arsti ametikohta (7% kõigist arstide ametikohtadest). Töövõtulepinguga töötavate arstide osakaal oli kõige suurem taastusravi- (23%), eriarstiabi- (21%) ja kiirabiasutustes (18%). Haiglates oli 142 töövõtulepingulist arsti töökohta, mis moodustas 4% kõigist haiglate arstide töökohtadest.

Töövõtulepinguliste töötajate poolt oli hõivatud 168 õdede ametikohta (2% kõigist õe töökohtadest). Õdede puhul esines kõigi tervishoiuasutuse liikide puhul töövõtulepinguga töötamist vähem kui arstidel. Töövõtulepingulisi õdede ametikohti oli kõige enam eriarstiabiasutustes (11%).

Töövõtulepinguga töötajate palgad antud uuringus ei kajastu, kuna nende tasustamine toimub teiste põhimõtete järgi. Samuti ei käsitleta uuringus FIE-dena töötavate tervishoiutöötajate palkasid, sest FIE töötasuks on tema majandusaasta tulem. FIE-de sissetulekut analüüsitakse Maksu- ja Tolliametist saadud andmete põhjal. Sama allika põhjal vaadeldakse ka tervishoiuteenust osutavate ettevõtete omanikele välja makstud dividende.

76% arstide ametikohtadest töötasid naised (joonis 1.3). Meeste osakaal oli kõige suurem kiirabis (34%). Järgnesid haiglad (30%) ja eriarstiabiasutused (28%). Kõige väiksem oli meesarstide osakaal perearstiabiasutustes – 9%.

Joonis 1.3. Arstide sooline jagunemine asutuse liigi järgi, märts 2007 (%)

Enamikel arstierialadel oli naiste osakaal suurem (lisa 5 tabel 1). Meeste osakaal oli suurem mitmetel kirurgilistel erialadel, näiteks torakaalkirurgia, uroloogia, kardiovaskulaarkirurgia, neurokirurgia, plastika- ja rekonstruktiivkirurgia, üldkirurgia ja ortopeedia.

Õdede hulgas oli meeste osakaal marginaalne – vaid 2%. Kõige suurem on meeste osakaal kiirabis töötavate õdede hulgas – 17%. Hooldajatest 5% ja tervishoiuteenuse osutamiseiga seotud spetsialistidest 14% olid mehed (lisa 4 tabel 1, lisa 6 tabel 1).

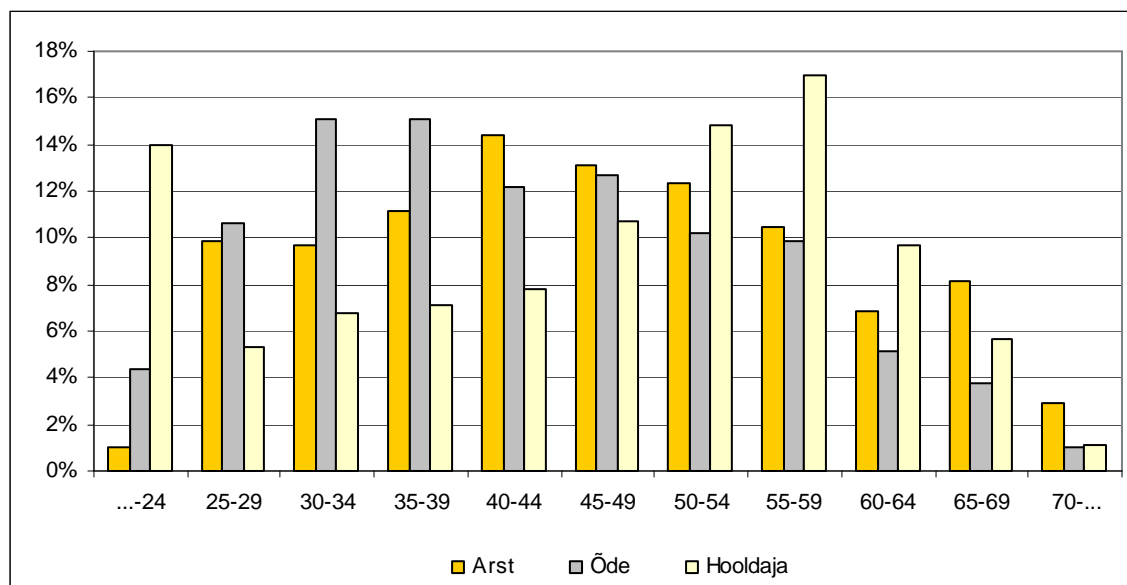
17% kõigist arstidest ja 3% õdedest tegeles oma ametikohal ka juhtiva tööga (lisa 8 tabel 1). Juhiks loetakse käesolevas analüüsis isikud, kellel on alluvaid, kes tegeleb protsessi juhtimisega ning omab vastutust üksuse/osakonna/asutuse töö eest. Seega kuuluvad juhtide hulka ka väikese ettevõtte juhid, seal hulgas FIE-d, kelle alluvuses töötab vähemalt üks töötaja.

2007. aasta märtsikuus oli 538 arsti ametikohta ehk 8% täidetud arst-residentide poolt (lisa 8 tabel 1).

Arstide keskmine vanus oli 47 eluaastat (lisa 10 tabel 1). Meeste keskmine vanus (46 aastat) oli kahe aasta võrra madalam kui naistel (48 aastat). Kõige kõrgem keskmine vanus oli taastusravi- (54 aastat) ja kõige madalam kiirabiasutuste (42 aastat) arstidel. Naisarstide keskmine vanus oli kõigis asutustes (v.a. taastusraviasutustes) meeste omast kõrgem.

Õed olid arstidest keskmiselt 4 aastat nooremad – nende keskmine vanus oli 43 eluaastat. Õena töötavate meeste keskmine vanus oli naiste omast keskmiselt 9 aasta võrra madalam. Nagu ka arstide puhul töötasid keskmiselt kõige nooremad õed kiirabiasutustes (37 aastat). Keskmiselt kõige vanemad õed töötasid perearstiasutustes (47 aastat). Hooldajate keskmine vanus oli 45 eluaastat. Mehed olid naistest sellel ametialal keskmiselt 8 aastat nooremad.

Joonis 1.4. Tervishoiutöötajate vanuseline jagunemine, märts 2007 (%)

Arste oli kõige rohkem vanusegrupis 40-49 (joonis 1.4). Õdesid oli kõige rohkem vanusegrupis 30-39. Hooldajate osakaal oli suurim vanusegruppides kuni 24 ja 50-59 eluaastat, olles maksimaalne just viimases, kus teiste ametialade esindajate arv hakkab langema.

2 Arstide palk

Eesti arstide keskmine põhitunnipalk oli 2007. aasta märtsikuus 99 krooni, mis oli 17 krooni ehk 20% suurem kui 2006. aastal. Samas arstide põhitunnipalga mediaan oli 81 krooni, mis näitab, et pooled arstidest teenisid tunnis rohkem ja pooled vähem kui 81 krooni (tabel 2.1).

Kõige kõrgem keskmine põhitunnipalk oli hambaravi-, eriarstiabi- ja muudes asutustes töötavatel arstidel – vastavalt 117, 116 ja 97 krooni. Kõige madalam keskmine tunnipalk oli arstidel, kes töötasid perearstiabi- ja taastusraviasutustes ning kiirabis – vastavalt 90, 85 ja 90 krooni. Haiglates teenisid arstid keskmiselt 93 krooni tunnis. Haigla arstidele maksti kõrgeimat põhitunnipalka eri- ja hooldushaiglates ning madalamat piirkondlikes- ja üldhaiglates (tabel 2.1).

Tabel 2.1. Arstide põhitunnipalk asutuste liikide lõikes, märts 2007 (kroonid)

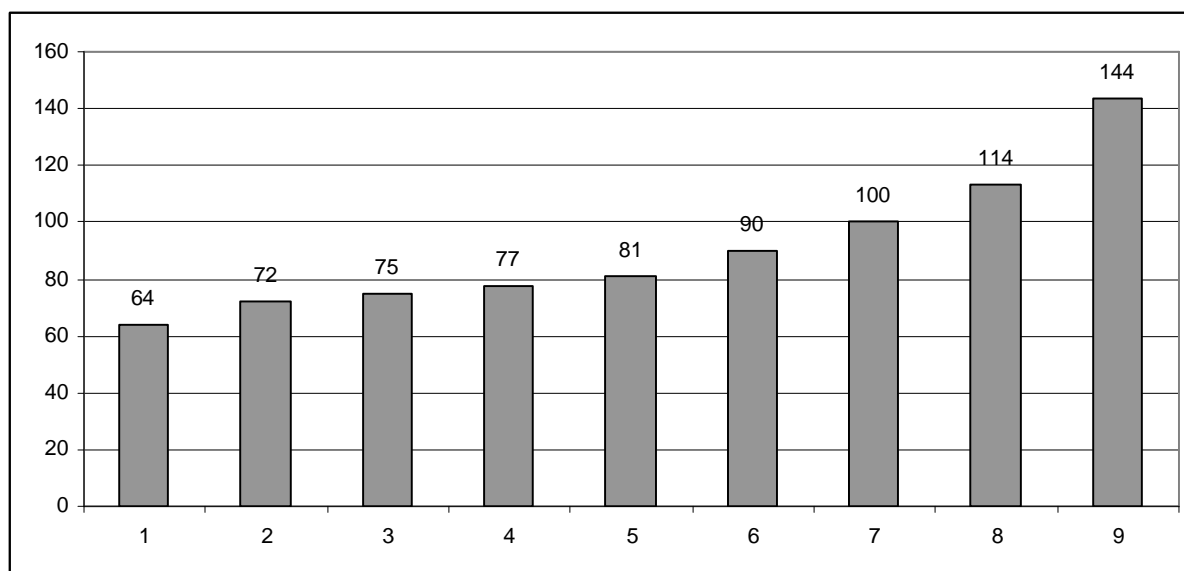
	Keskmine	Kasv võrreldes 2006.a.	Kasv võrreldes 2006.a., %	Mediaan	Protsentiil 25	Protsentiil 75	St. hälve
Arstid kokku	99	17	20%	81	73	105	58
Perearstiabi	90	20	29%	89	74	102	27
Eriarstiabi	116	21	22%	99	74	133	75
Hambaravi	117	28	31%	87	63	127	104
Kiirabi	90	17	24%	88	74	100	25
Taastusravi	85	11	14%	82	63	98	34
Muud asutused	97	23	32%	72	64	86	75
Haiglad kokku	93	11	14%	80	75	100	39
<i>Piirkondlikud haiglad</i>	85	7	10%	77	72	88	29
<i>Keskhaiglad</i>	103	14	16%	91	75	120	37
<i>Üldhaiglad</i>	88	8	10%	75	75	88	30
<i>Kohalikud haiglad</i>	91	14	18%	80	75	100	49
<i>Erihaiglad</i>	141	49	53%	122	95	161	82
<i>Hooldushaiglad</i>	119	47	66%	76	75	100	104
<i>Taastusravihaiglad</i>	102	42	71%	101	95	111	21

Võrreldes 2006. aastaga tõusis arstide keskmine palk kõigi haigla liikide puhul. Kuid kõige rohkem kasvas põhitunnipalk hooldus- ja taastusravihaiglates töötavatel arstidel – vastavalt 66% ja 71%. Kõige väiksem kasv toimus piirkondlikes- ja üldhaiglates – 10% (tabel 2.1).

Ambulatoorsetes asutustes töötavatel arstidel kasvas palk kõige rohkem hambaravi teenuse osutajatel ja muudes asutustes töötavatel arstidel (vastavalt 31% ja 32%) ning kõige vähem taastusraviasutustes töötavatel arstidel (14%).

Arstide tunnipalkade varieeruvus 2007.a. märtsis oli väga suur – keskmiselt erinesid põhitunnipalgad keskmisest 58 krooni. Üks võimalus kirjeldada palga varieeruvust on vaadelda detšiile. Esimesse kümnendikku jäävad arstid said madalamat põhitunnipalka kui 64 krooni, samas viimasesse kümnendikku kuuluvad arstid teenisid rohkem kui 144 krooni tunnis (joonis 2.1).

Joonis 2.1. Arstide põhitunnipalga detšiilid, märts 2007 (kroonid)

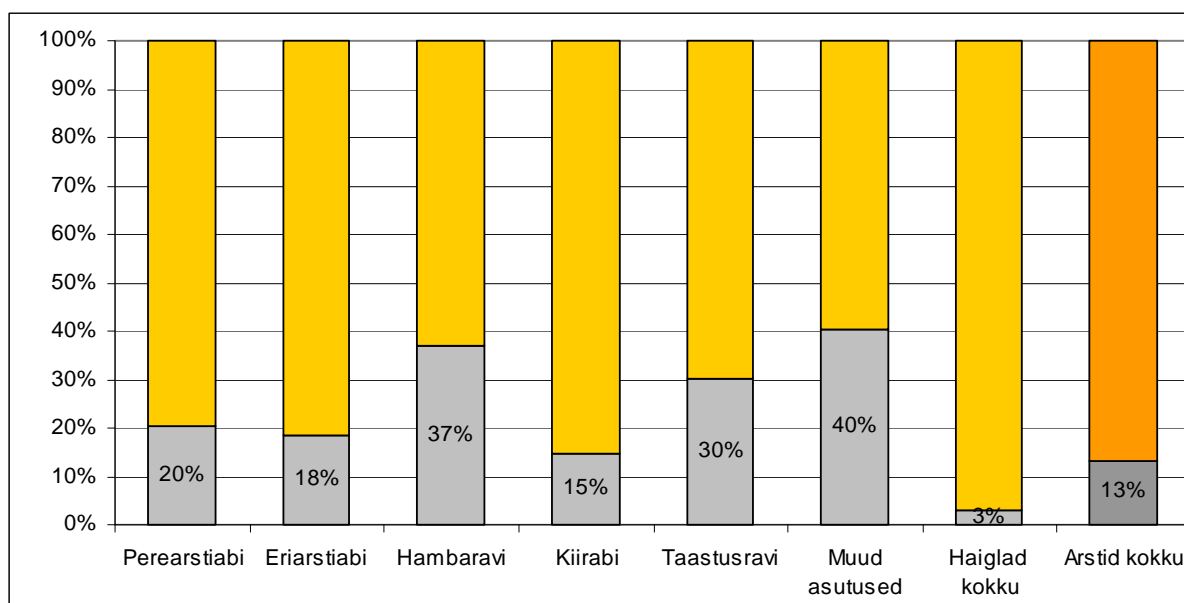

Kõige suurem palga varieeruvus oli sarnaselt eelmise aastaga hambaarstidel – 104 krooni (tabel 2.1). Selle grupi arstidel oli kõige kõrgem ühe töötunni eest makstud palk umbes 1 500 krooni. Esines ka juhuseid, kus hambaarstidele maksti Vabariigi Valitsuse määrusega kehtestatud palga alammäära ehk 21,5 krooni tunnis. Siin tuleb arvestada, et maksimum- ja miinimumtunnipalka saavad tavaliselt ainult üksikud arstid ning enamasti mitte regulaarselt, vaid erandjuhtudel. Üksikud väga kõrged ja väga madalad väärtused ei mõjutanud küll arstide keskmist põhitunnipalga näitajat, aga need elimineeriti siiski analüüsist kui ekstreemsed väärtused.

Kuigi viimane arstide palga alammäära puudutav kollektiivleping sõlmiti 2006. aastal, siis isegi 2007. aastal leidis arste, kelle palk jäi alla kokkulepitud miinimumi - 13% kõigist

arstidest (joonis 2.2). Kõige kõrgem keskmine põhitunnipalk oli arstidel hambaravi teenust osutavates asutustes ja nendes asutustes oli ka palkade hajuvus kõige suurem. Samuti sai suur osa hambaarstidest alla kokkulepitud miinimumi jäävat palka. Asutuse liikide võrdluses on näha, et kõige suurem oli alla alammäära tasustatud arstide osakaal muudes asutustes (joonis 2.2).

Joonis 2.2. Alla alammäära tasustatud arstid asutuste liikide lõikes, märts 2007

Muidugi tuleb silmas pidada, et erasektoris makstakse tihti tulemuspalka tööviljakuse ja resultatiivsuse eest ning haiglates ületundide ja õhtuse/öötöö eest. Kõige levinum oli töötajatele lisatasu maksmine hambaraviasutustes, kus on tavaks maksta lisaks teenindatud patsientide arvu või kuu jooksul lõpetatud tööde eest. Seega lisatasu arvel tõusid hambaraviasutuste arstide tunnipalgad keskmiselt 17 krooni võrra. Ka muude asutuste (diagnostika-, õendusabiasutused ja laborid; üldarstiabiasutused v.a. perearstid) arstide tunnipalgad tõusid lisatasude mõjul tunduvalt – keskmiselt 30 krooni võrra.

Haiglates töötavate arstide tunnipalk oli koos lisatasudega 28 krooni kõrgem kui põhitunnipalk. Kõige rohkem mõjutasid lisatasud tunnipalka piirkondlikes haiglates, tõstes seda keskmiselt 39 krooni võrra (tabel 2.2).

Tabel 2.2. Arstide tunnipalk ja alammäära protsendid, märts 2007

	Keskmine põhitunnipalk, kroonid	Keskmine tunnipalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta ² , kroonid	Erinevus, kroonid	Erinevus, %	Alla alammäära tasustatud arstid (%), põhitunnipalk	Alla alammäära tasustatud arstid (%), tunnipalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta
Arstid kokku	99	120	21	21	13	10
Perearstiabi	90	94	4	5	20	15
Eriarstiabi	116	130	13	12	18	17
Hambaravi	117	134	17	15	37	27
Kiirabi	90	97	6	7	15	15
Taastusravi	85	89	5	6	30	23
Muud asutused	97	127	30	31	40	16
Haiglad kokku	93	121	28	30	3	2
<i>Piirkondlikud haiglad</i>	85	125	39	46	2	0
<i>Keskhaiglad</i>	103	122	19	18	3	3
<i>Üldhaiglad</i>	88	106	18	21	3	2
<i>Kohalikud haiglad</i>	91	96	6	6	8	8
<i>Erihaiglad</i>	141	148	7	5	14	5
<i>Hooldushaiglad</i>	119	131	12	10	15	13
<i>Taastusravihaiglad</i>	102	121	19	19	7	7

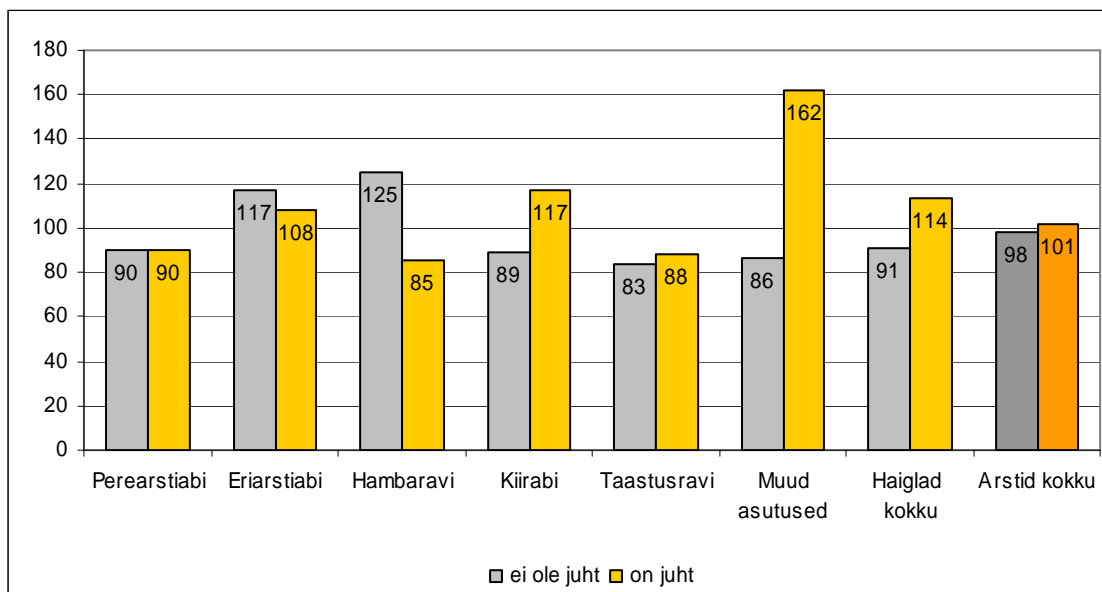
Seega, vaadeldes arstide tunnipalka koos lisatasudega (v.a. mitteregulaarsed lisatasud) võib väita, et tervishoiuasutustes oli alla palgakokkuleppe alammäära tasustatud 10% arstidest (tabel 2.2).

Juhina töötavate arstide keskmine tunnipalk oli 3 krooni kõrgem kui teistel arstidel (joonis 2.3). Kõige suurem vahe oli haiglates ning muudes asutustes juhina töötavate arstide ja teiste arstide palkade vahel – vastavalt 23 ja 76 krooni tunnis. Kõige väiksem vahe oli taastusraviasutustes – 5 krooni tunnis. Perearstiabiasutustes töötavatel juhtidel ja teistel arstidel tunnipalgas erinevust ei esinenud.

Perearstiabi-, hambaravi- ja eriarstiabiteenust osutavates asutustes said juhid keskmiselt madalamat palka kui teised arstid. Siin tuleb loomulikult arvestada, et firma omanikest juhid saavad tavaliselt osa ettevõtte tulust dividendidena (vt. joonis 2.7).

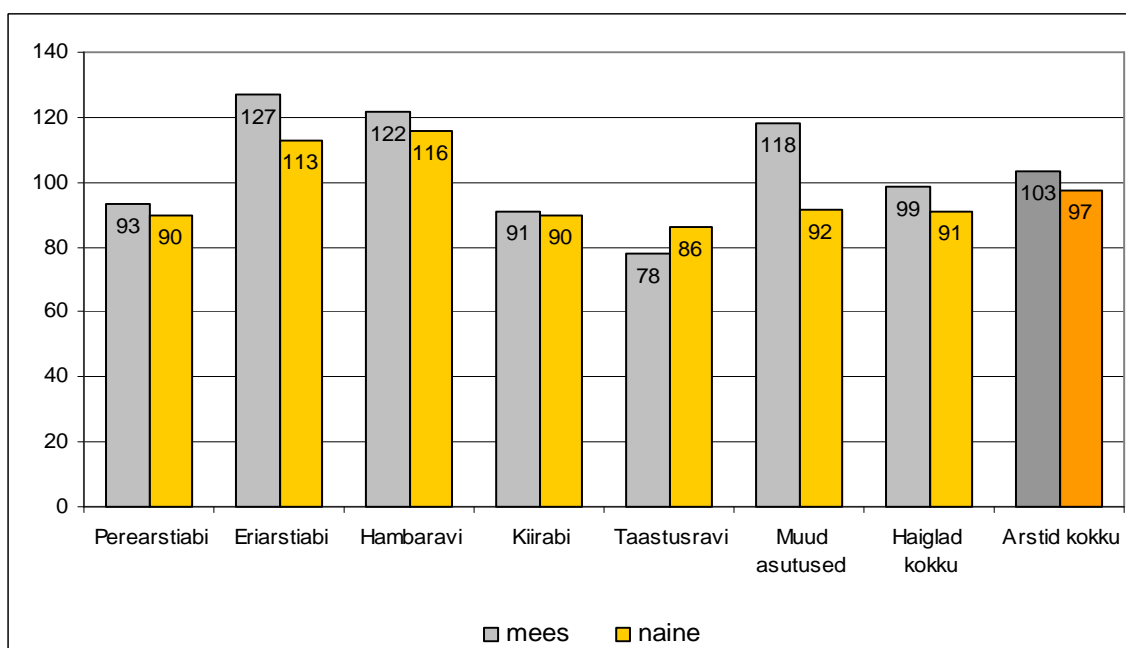
² Tunnipalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta ei ole võrreldav eelmisel aastal avaldatud tunnipalgaga koos regulaarsete lisatasudega, kuna sisaldab lisaks regulaarsetele lisatasudele ka tasu ületundide ja õhtuse/öö töö eest.

Joonis 2.3. Arstide põhitunnipalk juhi staatuse ja asutuse liigi järgi, märts 2007 (kroonid)

Meessoost ja naissoost arstide põhitunnipalga vahel oli märgatavaid erinevusi. Märtsikuus 2007.a. teenisid meesarstid keskmiselt 103 ja naisarstid 97 krooni tunnis. Huvitava faktina ilmnes, et taastusraviasutustes teenisid meesarstid vähem kui naisarstid. Erinevus nende põhitunnipalga vahel oli 8 krooni (joonis 2.4).

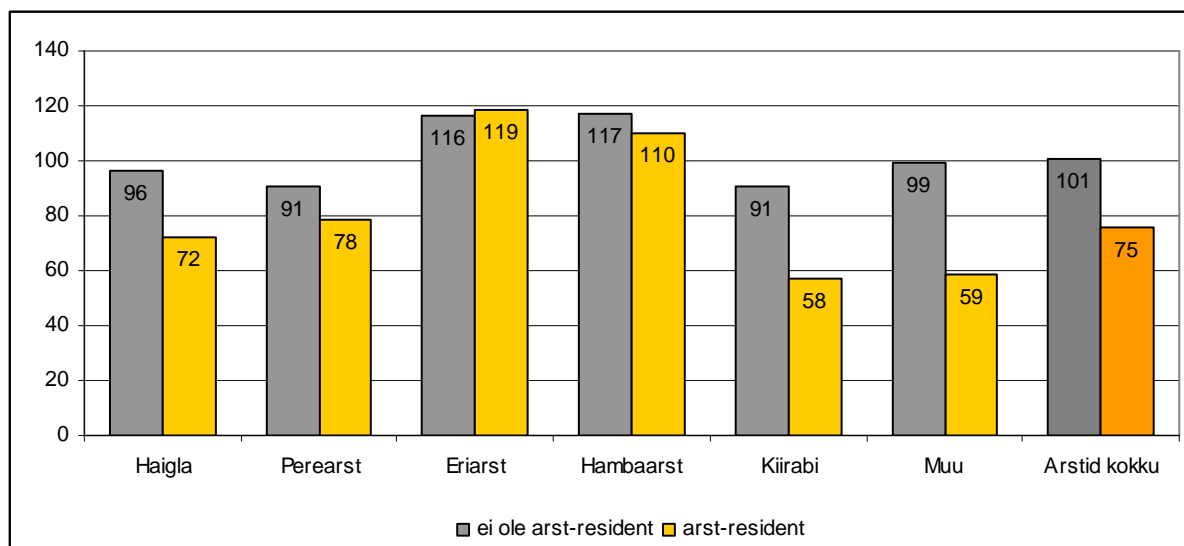
Joonis 2.4. Arstide põhitunnipalk soo ja asutuse liigi järgi, märts 2007 (kroonid)

Kõige suurem oli erinevus muude asutuste meesarstide ja naisarstide põhitunnipalkade vahel – 26 krooni. Kõige väiksem erinevus oli kiirabis – ainult 1 kroon. Keskmiselt kõige rohkem teenisid meessoost arstid eriarstiabiasutustes ja kõige vähem kiirabis.

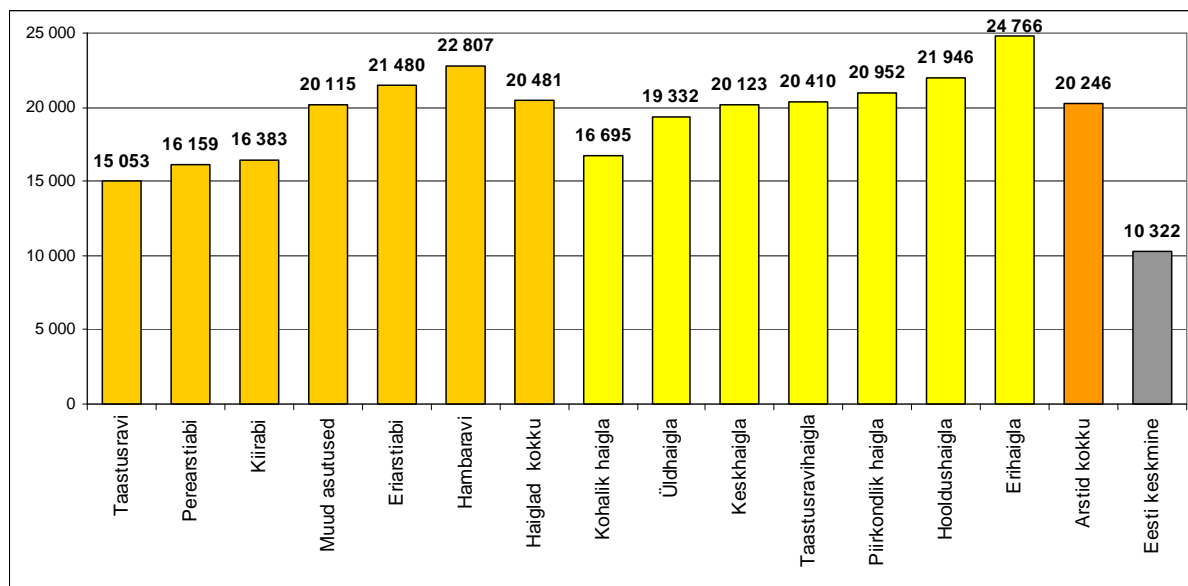
Võrreldes arstide ja arst-residentide tunnipalka oli näha, et residendid saavad väiksemat palka kui juba õpingud lõpetanud arstid (joonis 2.5). Erandiks olid eriarstiabi osutavad asutused, kus arst-residendid teenisid keskmiselt kõrgemat tunnipalka kui arstid. Eriarstiabiasutuste residendid said keskmiselt kõrgemat tunnipalka nii kõigi teiste asutuste residentidest kui ka arstidest.

Joonis 2.5. Arstide põhitunnipalk arst-residendi staatuse ja asutuse liigi järgi, märts 2007 (kroonid)

Vaadates arstide palkasid erialade kaupa tuleb mainida, et kõige paremini tasustatavad erialad märtsis 2007.a. olid plastika- ja rekonstruktiivkirurgia ja ortodontia – keskmiselt 161 ja 218 krooni tunnis (lisa 13 tabel 1).

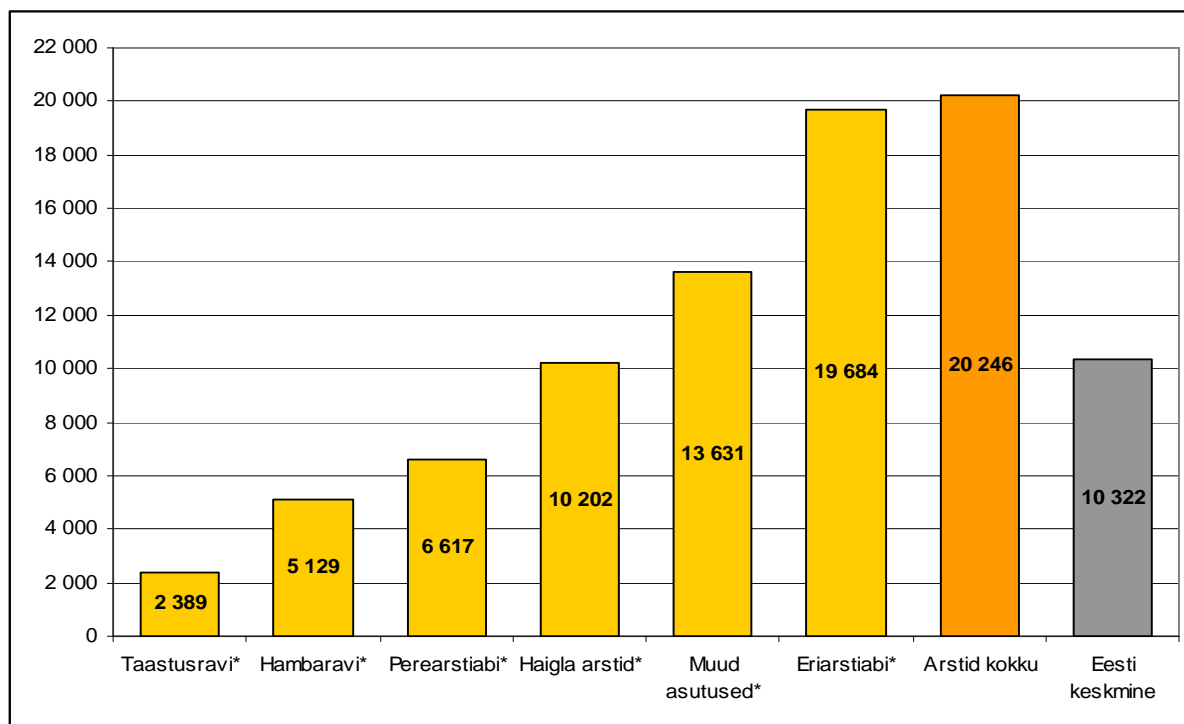
Arstide arvestuslik aastakeskmise kuupalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta on 2007. aastal 19 557. Arstide aastakeskmise kuupalk koos kõigi lisatasudega on 20 246 krooni, mis on ligi 2 korda kõrgem 2007.a. I kvartali riigi keskmisest brutopalgast (lisa 12 tabel1).

Joonis 2.6. Arstide kuupalk koos kõigi lisatasudega asutuse liigiti, märts 2007 (kroonid)

Tervishoiu- ja sotsiaalvaldkonna keskmisest brutopalgast, mis 2007.a. I kvartalis oli 9 351 krooni, on arstide kuupalk koos kõigi lisatasudega umbes 2,2 korda kõrgem.

Eraettevõtted maksavad tavaliselt omanikele dividende. Käesolevas analüüsis kasutatakse tervishoiuteenust osutavate asutuste omanikele makstud dividendide analüüsimiseks Maksu – ja Tolliameti andmeid 2006. aasta kohta. 2007. aasta andmed veel puuduvad. Seega tuleb arvestada, et all toodud andmed peegeldavad aasta tagust situatsiooni ning ei pruugi kirjeldada tänast olukorda väga täpselt (joonis 2.7).

Joonis 2.7. Arstide palk ja oma ettevõttes töötavatele omanikele makstud dividendid võrreldes Eesti keskmise palgaga (kroonid)

* 2006. aasta andmed

Andmeallikas: *Maksu- ja Tolliamet, 2006.a.*

2006. aastal maksid tervishoiuasutused ühele omanikule keskmiselt dividendidena umbes 8 000 krooni kuus. Juhul, kui omanik töötas veel asutuses arstina, siis tema kogu sissetulek (palk pluss dividendid) moodustas kuus ligikaudu 28 246 krooni. Kõige kõrgemad dividendid olid ambulatoorsetes eriarstiabiasutustes – keskmiselt 19 684 krooni kuus ja kõige madalamad taastusraviteenuse osutajatel – keskmiselt 2 389 krooni kuus. Kiirabis dividende ei maksta, kuna neid asutusi rahastatakse otse riigi eelarvest. Muude asutuste all on antud juhul enamusi diagnostikateenust osutavad asutused (joonis 2.7).

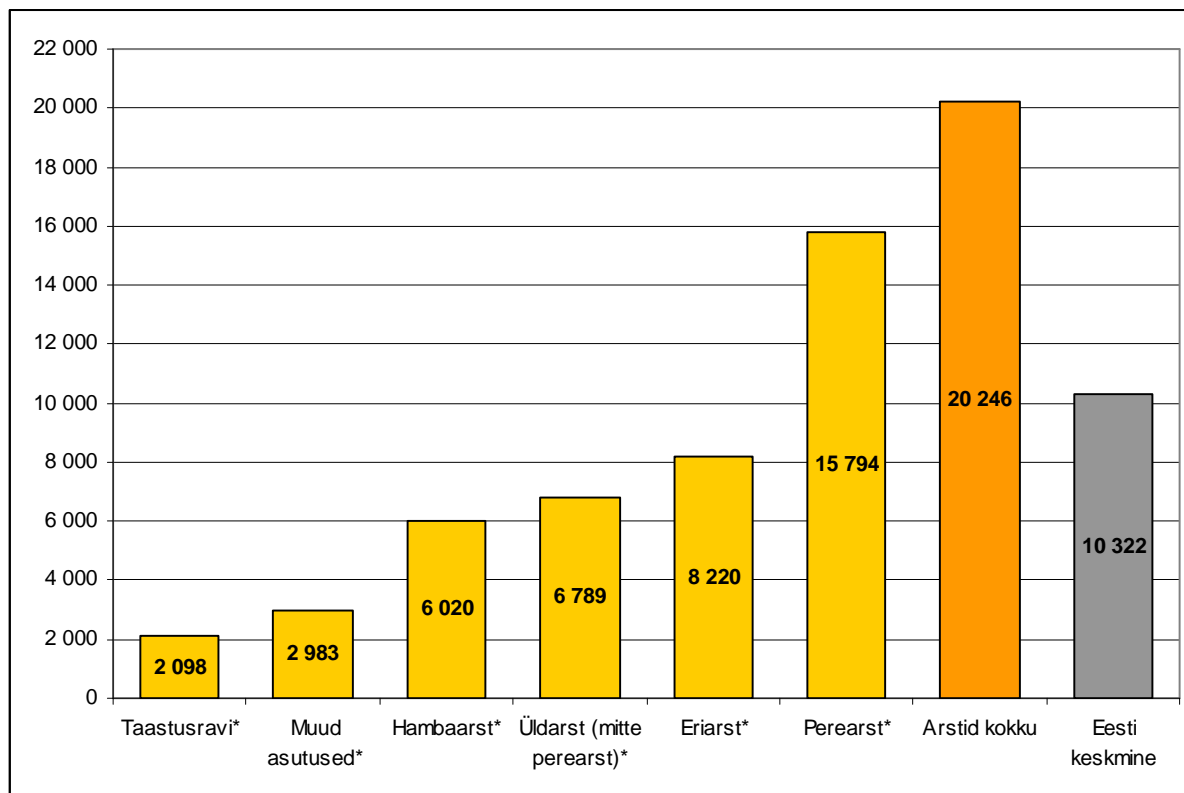
2006. aastal oli dividendide saajaid umbes 10% (443 omanikku) kõikidest tervishoiuasutustes töötavatest arstidest³.

FIE-de tuluks on majandustegevuse tulek aasta lõpus. FIE võib oma tulemit kasutada enda palgana või investeerida selle ettevõtte tegevusse. Seetõttu on finantsvahendite kasutamine FIE-de puhul loomulisem ja arvestus keerulisem.

³ Kokku arstide arv on võetud Tervishoiupersonali aruandest, mille tulemused asuvad [http://www.sm.ee/est/HtmlPages/AArstid_arv_erilala_2006/\\$file/AArstid_arv_erilala_2006.1.xls](http://www.sm.ee/est/HtmlPages/AArstid_arv_erilala_2006/$file/AArstid_arv_erilala_2006.1.xls)

Analüüsisdes Maksu- ja Tolliameti andmete põhjal FIE-de 2006. aasta tulemit ilmnes, et see oli keskmiselt 11 018 krooni kuus. Huvitav on tõdeda, et perearstidest FIE-d said kõige suuremat tulemit – ligikaudu 15 794 krooni kuus. Samal ajal kui teist liiki ambulatoorset arstiabi osutavad FIE-d said tulemit märksa alla FIE-de keskmise (joonis 2.8).

Joonis 2.8. Arstide palk ja FIE-de tulemit võrreldes Eesti keskmise palgaga (kroonid)

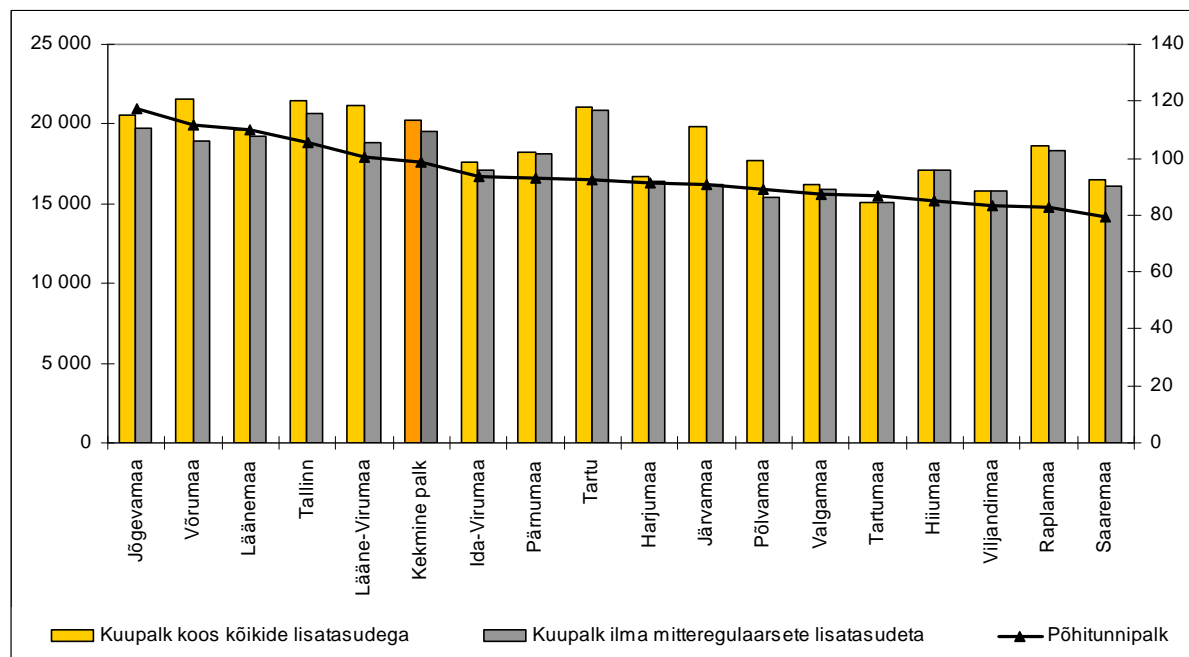

* 2006. aasta andmed

Andmeallikas: *Maksu- ja Tolliamet, 2006.a.*

Kokkuvõttes võib öelda, et FIE-na töötavate arstide sissetulek oli peaaegu kaks korda väiksem kui palgatöötajatest arstidel. Siinkohal on oluline meelde tuletada, et käesolevas analüüsis avaldatud kuupalgad on taandatud täistööajale, FIE-de tulemit aga mitte. See tähendab, et FIE-d, kes ei tööta täistööajaga teenivad sellise sissetuleku lühema tööajaga.

Vaadeldes arstide palkasid maakonniti, ilmnes, et kõige kõrgemat põhitunnipalka maksti Jõgevamaal. Selles maakonnas oli arstide keskmine põhitunnipalk 118 krooni. Samas kõige kõrgemat keskmist kuupalga ilma mitteregulaarsete lisatasudeta said arstid Tartus – 20 804 krooni (joonis 2.9 ja lisa 14).

Joonis 2.9. Arstide palgad maakonniti, märts 2007 (kroonid)

Kõige madalamat keskmist põhitunnipalka said arstid Saaremaal ja Raplamaal – vastavalt 79 ja 82 krooni. Samas Raplamaal kompenseeriti madal põhitunnipalk kõrgemate regulaarsete ja mitteregulaarsete lisatasudega.

Jõgevamaa, Võrumaa, Läänemaa, Tallinna ja Lääne-Virumaa arstide keskmine põhitunnipalk oli keskmisest palgast kõrgem. Teistes maakondades töötavad arstid teenisid keskmisest madalamat põhitunnipalka.

3 Õdede palk

Õdede keskmine põhitunnipalk moodustas 2007.a. märtsikuus arstide keskmisest põhitunnipalgast 49%, olles 48 krooni (tabel 3.1). Pea kõikide asutuse liikide puhul said õed üle 50% sama liiki asutuses töötavate arstide palgast. Väiksemat kui pool arstide tunnipalgast teenisid ainult hooldushaiglate (35%), erihaiglate (41%) ja ambulatoorsete eriarstiabiasutuste (43%) õed.

Õdede põhitunnipalga mediaan oli 44 krooni, mis näitab, et täpselt pooled töötajad said palka rohkem ja pooled vähem kui 44 krooni tunnis. Keskmiselt kõige kõrgemat põhitunnipalka said hambaravi- (68 krooni) ja kõige madalamat taastusraviasutustes töötavad õed (44 krooni). Haiglaõe keskmine palk oli 48 krooni tunnis, mis on täpselt sama suur kui kõigi õdede keskmine palk. Haiglaõdedel oli kõrgeim põhitunnipalk erihaiglates (58 krooni) ja madalaim üldhaiglates (44 krooni).

Tabel 3.1. Õdede põhitunnipalk asutuste liigiti, märts 2007 (kroonid)

	Keskmine	Kasv võrreldes 2006.a., krooni	Kasv võrreldes 2006.a., %	Mediaan	Protsentiil 25	Protsentiil 75	St. hälve	Osakaal arstide palgast
Õed kokku	48	6	15%	44	39	53	14	49%
Perearstiabi	47	10	27%	46	39	54	14	53%
Eriarstiabi	50	6	15%	45	39	55	19	43%
Hambaravi	68	22	47%	45	39	97	43	58%
Kiirabi	45	7	17%	42	39	48	11	50%
Taastusravi	44	7	20%	41	37	44	16	51%
Muud asutused	50	11	29%	43	37	54	23	52%
Haiglad kokku	48	5	13%	44	40	53	12	52%
<i>Piirkondlikud haiglad</i>	48	4	10%	44	43	53	8	56%
<i>Keskhaiglad</i>	51	8	17%	46	40	58	15	50%
<i>Üldhaiglad</i>	44	3	7%	40	39	46	10	50%
<i>Kohalikud haiglad</i>	45	7	18%	39	39	47	11	49%
<i>Erihaiglad</i>	58	8	15%	59	40	68	18	41%
<i>Hooldushaiglad</i>	41	4	11%	39	39	45	7	35%
<i>Taastusravihaiglad</i>	50	13	37%	51	45	51	10	49%

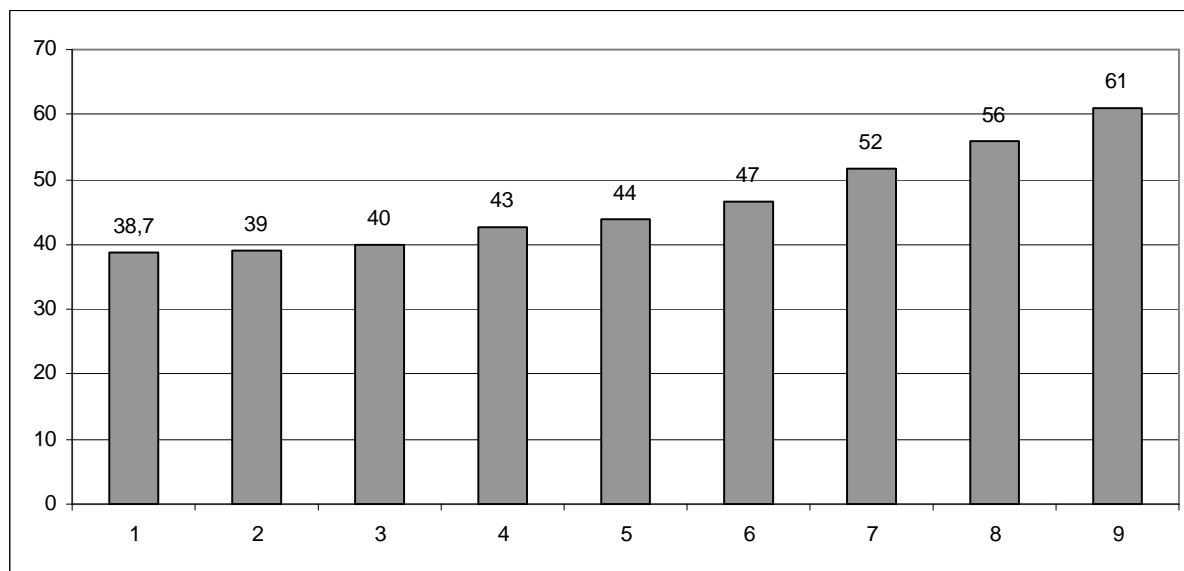
Võrreldes eelmise aastaga tõusis õdede keskmine palk kõigis haiglaliikides. Kõige rohkem kasvas põhitunnipalk taastusravihaiglates töötavatel õdedel – 37%. Kõige tagasihoidlikum oli

kasv üldhaiglates – 7%. Õdede palgatõus jäi seda tüüpi haiglates arstide omale tugevasti alla. (tabel 2.1 ja 3.1).

Ambulatoorsetes asutustes töötavatel õdedel nii nagu ka arstidel kasvas põhitunnipalk kõige rohkem hambaravi- ja muudes asutustes – 47% ja 29%. Kusjuures hambaraviasutuste arstidel kasvas palk aeglasemalt kui seal töötavatel õdedel. Muudes asutustes vastupidi – arstide palk kasvas kiiremini kui õdede palk. Ambulatoorsete asutuste õdedel kasvas põhitunnipalk kõige vähem eriarstiabiasutustes – 15% (tabel 2.1 ja 3.1).

Nii nagu arstidel varieerusid ka õdede palgad palju. Esines juhuseid, kus õdedele maksti riigis kehtestatud miinimumpalka (21,5 kr/tund). Samas oli ka õdesid, kelle palk ulatus ligi 300 krooni tunnis. Väga kõrged tunnipalgad esinesid peamiselt hambaravi- ja operatsiooniõdedel. Nagu arstide puhul, tuleb siingi arvestada sellega, et need on vaid üksikud näited. Keskmiselt varieerusid õdede tunnipalgad keskmisest 14 krooni võrra. Palgadetsiilid näitavad, et üks kümnendik õdedest sai tunnipalka alla 38,7 krooni ja üks kümnendik üle 61 krooni (joonis 3.1).

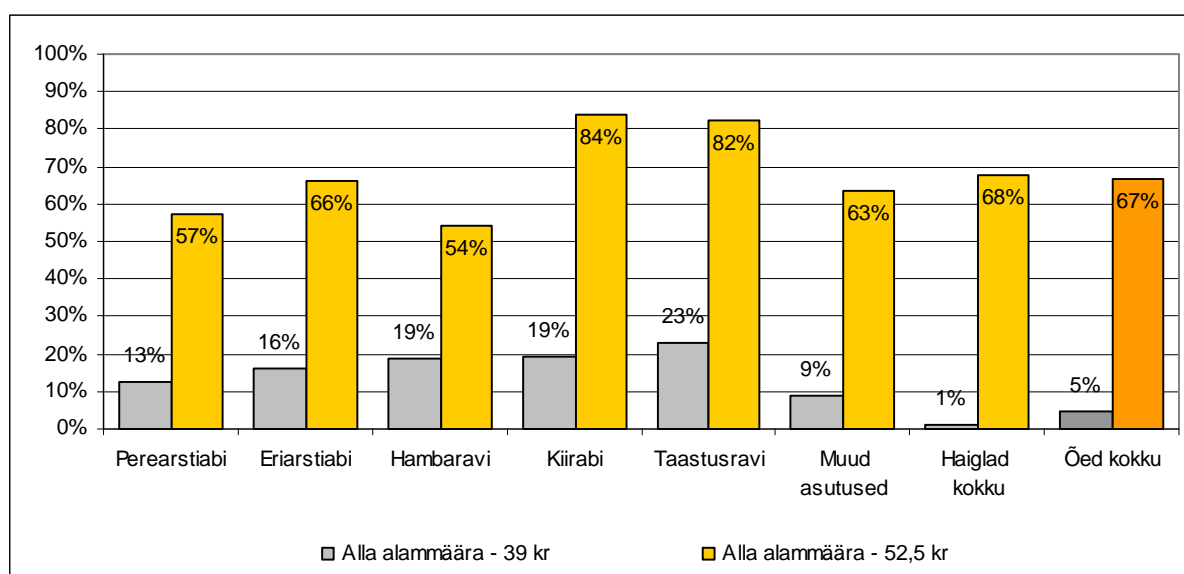
Joonis 3.1. Õdede põhitunnipalga detiilid, märts 2007 (kroonid)

Kõige suurem varieeruvus palkades oli sarnaselt eelmise aastaga hambaraviasutustes töötavatel õdedel (43 kr/tund) ja kõige väiksem pereõdedel (14 kr/tund). Vaadeldes erinevaid haiglaliike selgub, et kõige suurem põhitunnipalga varieeruvus oli erihaiglates (18 kr/tund) ja kõige väiksem hooldushaiglates töötavatel õdedel (7 kr/tund), (tabel 3.1).

2007. aasta esimesed kolm kuud kehtis eelneval aastal sõlmitud kollektiivleping, millega õdede miinimumpalgaks kehtestati 39 krooni tunnis. Seega uuringu kuul kehtisid eelmise aasta kokkuleppe tingimused. Alates 1. aprillist 2007.a. hakkas kehtima uus palga alammäär, milleks oli 52,50 krooni tunnis. 2007.a. märtsikuus said ainult 5% õdedest eelmises palgaleppes kehtestatud miinimummäärast (39 kr/tund) madalamat põhitunnipalka. Võttes aga arvesse uue kokkuleppe tingimusi, ilmnes, et 67% õdede põhitunnipalk jäi alla miinimumi (joonis 3.2).

Joonis 3.2. Alla alammäära tasustatud õed asutuste liikide lõikes, märts 2007

Samuti nagu arstid, said ka õed tervishoiuasutustes lisatasu tulemusliku töö, ületundide ja õhtuse/öötöö eest. Koos nimetatud lisatasudega tõusis õdede keskmine tunnipalk 7 krooni võrra ja alla miinimumi tasustatud õdede osakaal langes 5 %-lt 3%-le eelmise kokkuleppe alammäära järgi (tabel 3.2).

Tabel 3.2. Õdede tunnipalk ja alamäära protsendid, märts 2007

	Keskmine põhitunnipalk, kroonid	Keskmine tunnipalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta ⁴ , kroonid	Erinevus, kroonid	Erinevus, %	Alla alamäära tasustatud õed (%), põhitunnipalk	Alla alamäära tasustatud õed (%), tunnipalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta
Õed kokku	48	55	7	14	5	3
Perearstiabi	47	49	1	3	13	11
Eriarstiabi	50	55	5	10	16	14
Hambaravi	68	73	6	8	19	16
Kiirabi	45	52	7	16	19	0
Taastusravi	44	47	4	9	23	15
Muud asutused	50	55	5	9	9	6
Haiglad kokku	48	56	8	16	1	1
<i>Piirkondlikud haiglad</i>	48	60	12	25	0	0
<i>Keskhaiglad</i>	51	56	4	9	1	0
<i>Üldhaiglad</i>	44	49	5	12	1	0
<i>Kohalikud haiglad</i>	45	48	4	8	1	1
<i>Erihaiglad</i>	58	64	6	10	9	4
<i>Hooldushaiglad</i>	41	44	3	7	14	9
<i>Taastusravihaiglad</i>	50	57	7	13	0	0

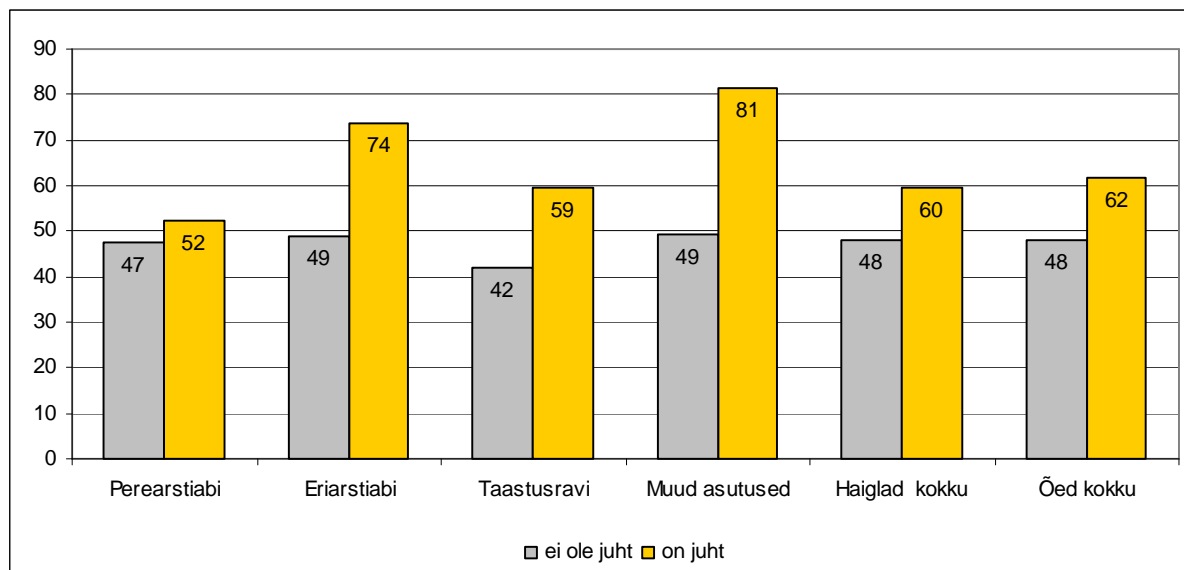
Käesoleval aastal oli lisatasude maksmine kõige iseloomulikum haiglate ja kiirabi puhul, kus õed said keskmiselt põhitunnipalgale lisaks vastavalt 8 ja 7 krooni. Seega võib öelda, et tegelikult oli haiglates alla alamäära tasustatud 0,6% ja kiirabis 0% õdedest ja alla uue alamäära vastavalt 44% ja 55%. Üldiselt, kui võtta arvesse kõiki lisatasusid (v.a. mitteregulaarsed lisatasud), siis alla uues kokkuleppes kehtestatud 52,20 kroonise tunnipalga määra teenisid ligikaudu pooled kõikidest õdedest (tabel 3.2).

Vaadeldes erinevaid haiglaliike selgub, et lisatasude mõjul tõusis tunnipalk kõige rohkem piirkondlikes haiglates töötavatel õdedel – keskmiselt 12 krooni tunnis.

Oma ametikohal ka juhtiva tööga tegelevad õed said keskmiselt suuremat tunnipalka kui teised õed. Kõige suurem palgaerinevus oli muudes asutustes juhina töötavate õdede ja mittejuhtide palkades (32 kr/tund) ning kõige väiksem perearstiasutustes (5 kr/tund). Üldiselt oli õdede puhul juhtide palgaerinevus teistest õdedest suurem (erinevus 14 krooni) kui arstide puhul (erinevus 3 krooni), (joonis 3.3).

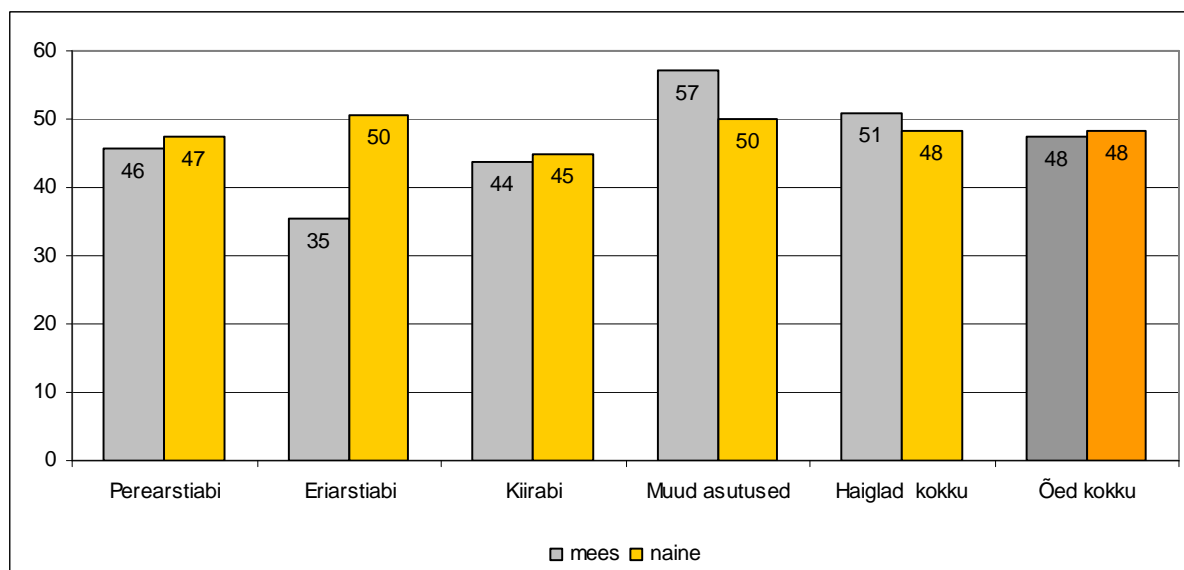
⁴ Tunnipalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta ei ole võrreldav eelmisel aastal avaldatud tunnipalgaga koos regulaarsete lisatasudega, kuna sisaldab lisaks regulaarsetele lisatasudele ka tasu ületundide ja õhtuse/öötoe eest.

Joonis 3.3. Õdede põhitunnipalk juhi staatuse ja asutuse liigi järgi, märts 2007 (kroonid)

Huvitava faktina ilmnes, et õdede keskmine põhitunnipalk ei sõltunud üldiselt soost. Sugudevahelised palgaerinevused ilmnevad siis, kui vaadata meessoost ja naissoost õdede palkasid erinevates asutuse liikides. Perearstiabi-, eriarstiabi- ja kiirabiasutustes töötavad meessoost õed said madalamat põhitunnipalka kui nende naissoost kolleegid (joonis 3.4).

Joonis 3.4. Õdede põhitunnipalk soo ja asutuse liigi järgi, märts 2007 (kroonid)

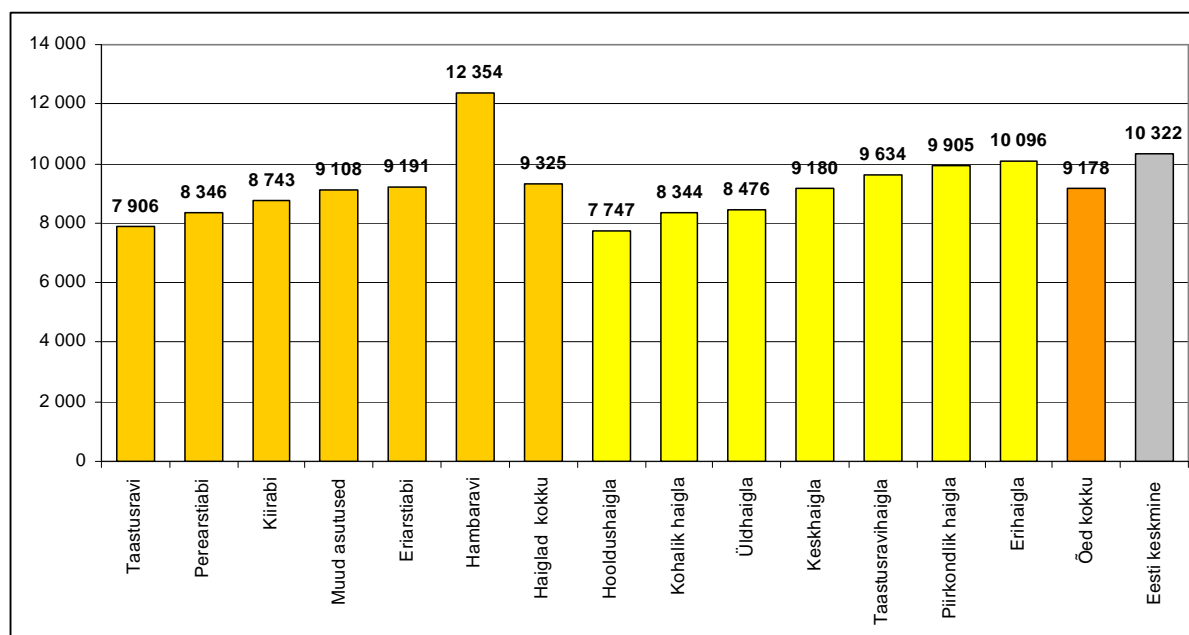

Haiglate ja muude asutuste meesõed teenisid keskmiselt rohkem, kui naisõed. Kõige väiksem erinevus oli kiirabis – ainult 1 kroon.

Vaadates õdede palkasid erialade kaupa tuleb mainida, et kõige kõrgemat põhitunnipalka 2007. aasta märtsis said radioloogia-, operatsiooni- ja terviseõed – keskmiselt 61, 58 ja 57 krooni tunnis (lisa 13 tabel 2).

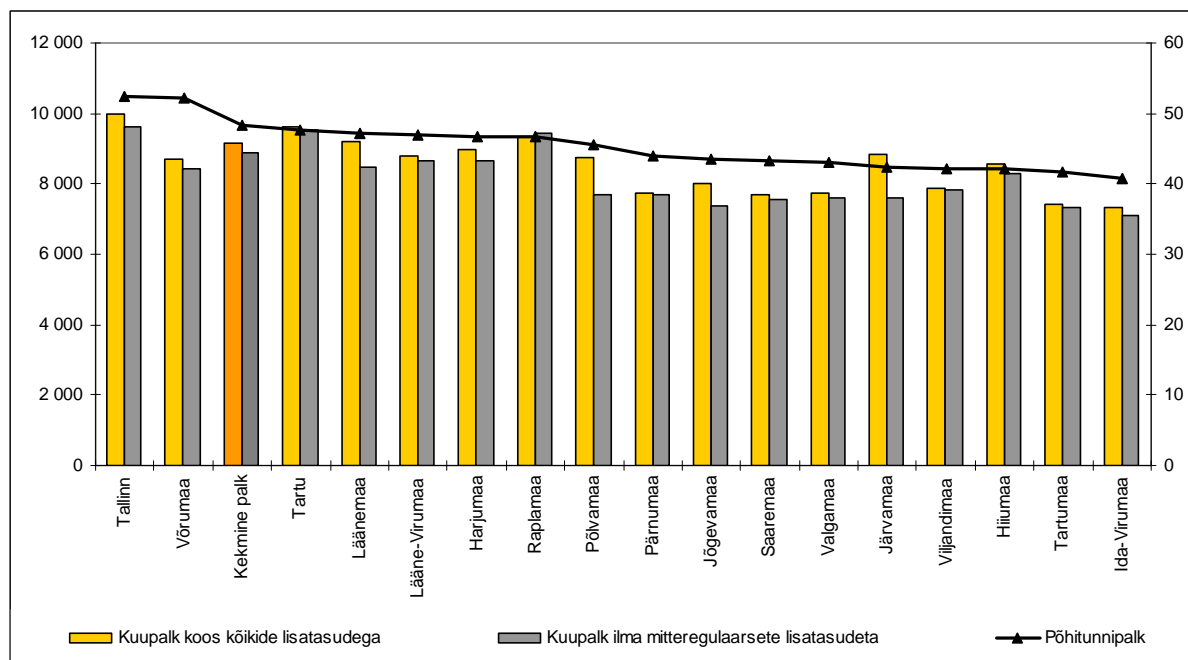
Õdede arvestuslik aastakeskmine kuupalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta on 2007. aastal 8 894 krooni. Õdede aastakeskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega on 9 178 krooni, mis on 1 144 krooni madalam 2007.a. I kvartali riigi keskmisest brutopalgast (joonis 3.5).

Joonis 3.5. Õdede kuupalk koos kõikide lisatasudega asutuste liigiti, märts 2007 (kroonid)

Tervishoiu- ja sotsiaalvaldkonna keskmine brutopalk, mis 2007.a. I kvartalis oli 9 351 krooni, on peaaegu võrdne õdede kuupalgaga koos kõigi lisatasudega.

Kõige kõrgemat põhitunnipalka said Tallinna tervishoiuasutustes töötavad õed – 53 krooni. Tallinna õed teenisid ka kõige kõrgemat kuupalka ilma mitteregulaarsete lisatasudeta (9 614 krooni) ja koos kõikidega lisatasudega (9 995 krooni), (joonis 3.6 ja lisa 14).

Joonis 3.6. Õdede palga maakonniti, märts 2007 (kroonid)

Kõige madalamat keskmist põhitunnipalka maksti, nii nagu eelmine aastagi, õdedele Ida-Viirumaal – 41 krooni. Samas nende keskmine tunnipalk kasvas võrreldes eelmise aastaga 10-ne krooni võrra. Selle piirkonna õed teenisid ka kõige madalamat kuupalka, ilma mitteregulaarsete lisatasudeta 7 106 ja koos kõikide lisatasudega 7 334 krooni kuus.

Üheski maakonnas ei ületanud õdede keskmine kuupalk riigi keskmist.

Alljärgnevalt käsitleme eraldi kiirabitehnikute palka, sest 2007. aastal sõlmitud tervishoiutöötajate tunnipalga alammäära kollektiivleping hõlmas ka selle eriala töötajaid. Kokkuleppe kohaselt peab kiirabitehnikute palga alammäär tõusma 2007. aasta jooksul 42 kroonini tunnis.

2007. aasta märtsis oli kiirabitehnikute keskmine põhitunnipalk 36 krooni. Koos lisatasudega (v.a. mitteregulaarsed lisatasud) oli nende tunnipalk 44 krooni. Põhitunnipalga järgi oli alla kokkulepitud miinimumi tasustatud 66% kiirabitehnikutest. Kui võtta arvesse ka lisatasud (v.a. mitteregulaarne) siis alla 42 krooni tunnis tasustatud töötajate osakaal langeb 35%-le. Nende arvestuslik aastakeskmine kuupalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta on 2007. aastal 7 392 krooni ja koos kõigi lisatasudega 7 675 krooni.

Viimases kollektiivlepingus olid eraldi mainitud ka tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistid, kelleks kokkuleppe mõistes on bioanalüütikud, füsioterapeutid, tegevusterapeutid ja radioloogiatehnikud. Nende tunnipalga alammääraks 1. aprillist 2007.a. kehtestati 52,50 krooni. Tabelist 3.3 on näha, et ainult radioloogiatehnikute keskmine põhitunnipalk ületas kehtestatud miinimumi.

Tabel 3.3. Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide tunnipalk ja alamäära protsendid, märts 2007 (kroonid)

	Keskmine põhitunnipalk	Keskmine tunnipalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta	Mediaan	St. hälve	Kuupalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta	Kuupalk koos kõigi lisatasudega
Bioanalüütik, laborant	47	53	42	15	8 688	9 374
Liikumisravi spetsialist, füsioterapeut	47	52	44	14	8 926	8 851
Radioloogiatehnik	79	102	80	25	14 363	16 762

4 Hooldajate palk

Hooldajate hulka kuuluvad abiõed, hooldustöötajad ja hambaarsti assistendid. Hooldajate keskmine põhitunnipalk oli 2007. aasta märtsis 28 krooni. (tabel 4.1). Kõige kõrgem hooldajate keskmine põhitunnipalk oli hamba- ja perearstiabiastutustes (vastavalt 38 ja 35 krooni) ning kõige madalam muudes asutustes (diagnostika-, õendusabiastutused ja laborid; üldarstidabiastutused v.a. perearstid) – 28 krooni.

Hooldajate põhitunnipalk moodustas märtsis 2007. aastal keskmiselt 58% õdede palgast. Kõige väiksem vahe õdede ja hooldajate palkade vahel oli perearstiabiastutustes – abiõdede palk moodustas 73% õdede palgast. Ning kõige suurem palkade erinevus oli erihaiglates (tabel 4.1).

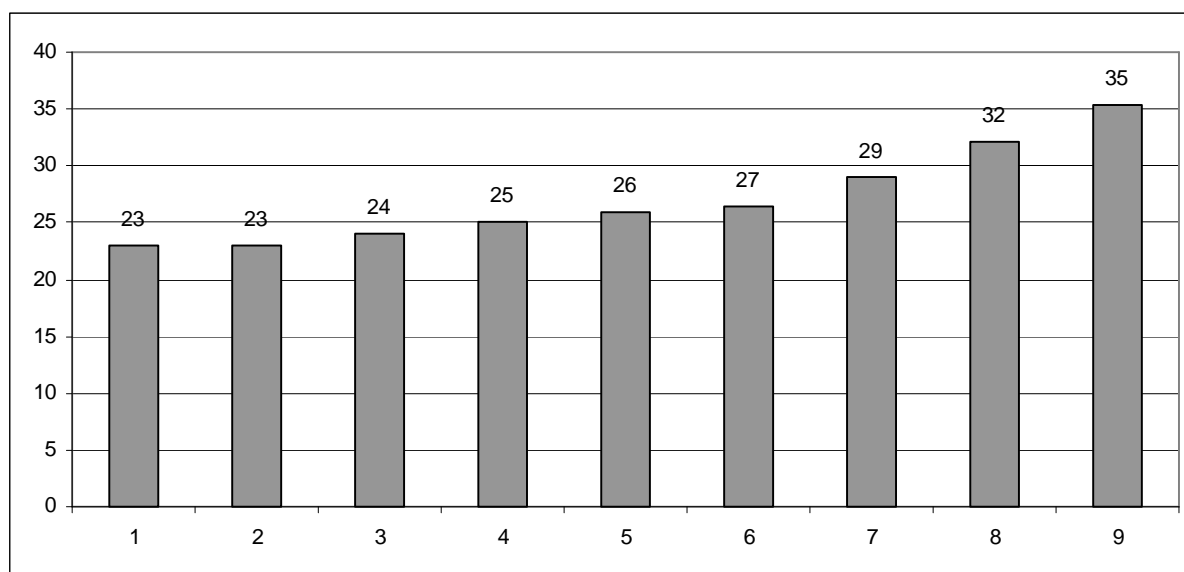
Tabel 4.1. Hooldajate põhitunnipalk asutuste liikide lõikes, märts 2007 (kroonid)

	Keskmine	Kasv võrreldes 2006.a., krooni	Kasv võrreldes 2006.a., %	Mediaan	Protsentiil 25	Protsentiil 75	St. hälve	Osakaal õdede palgast
Hooldajad kokku	28	3	12%	26	23	31	7	58%
Perearstiabi	35	10	39%	36	23	41	12	73%
Eriarstiabi	34	9	36%	26	23	44	14	68%
Hambaravi	38	9	31%	35	30	46	12	56%
Taastusravi	33	4	12%	34	27	35	7	75%
Muud asutused	28	3	14%	24	23	24	9	55%
Haiglad kokku	27	3	11%	26	23	29	5	56%
<i>Piirkondlikud haiglad</i>	27	2	8%	26	24	29	4	57%
<i>Keskhaiglad</i>	30	5	21%	27	23	35	7	58%
<i>Üldhaiglad</i>	24	1	4%	23	23	25	3	56%
<i>Kohalikud haiglad</i>	24	2	8%	23	23	23	3	54%
<i>Erihaiglad</i>	30	4	14%	32	26	34	4	53%
<i>Hooldushaiglad</i>	26	2	10%	25	23	28	4	62%
<i>Taastusravihaiglad</i>	31	10	47%	31	30	34	4	62%

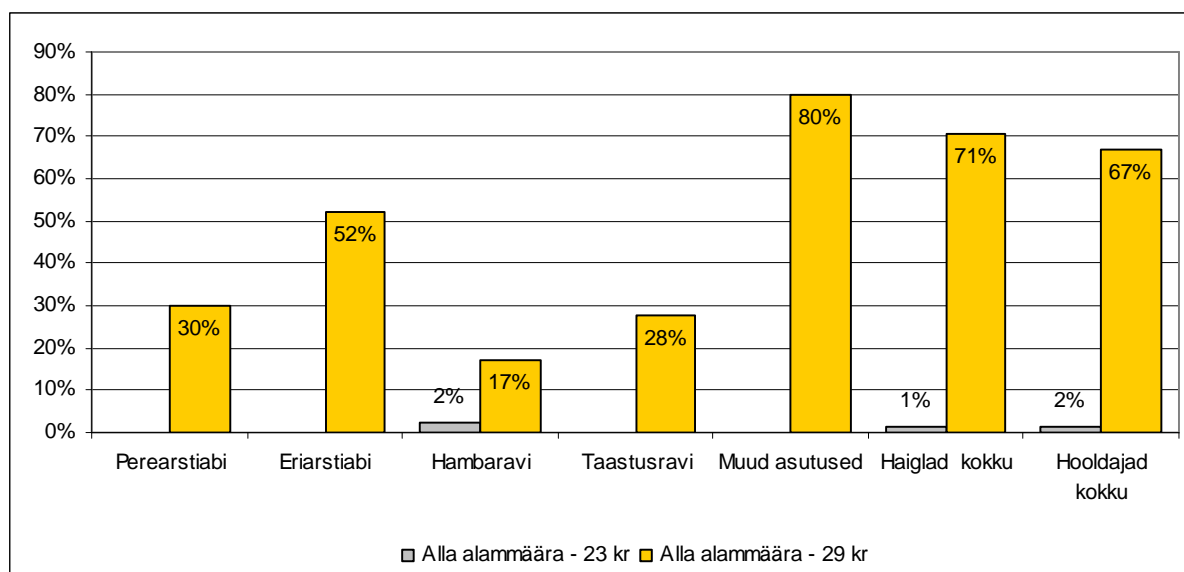
Haiglates töötavate hooldajate keskmine põhitunnipalk oli madalam kõikide hooldajate keskmisest – 27 krooni tunnis. Taastusravihaiglates maksti hooldajatele keskmiselt kõige kõrgemat põhitunnipalka võrreldes teiste haigla liikidega – 31 krooni. Siin toimus ka kõige suurem kasv hooldajate palgas võrreldes eelmise aastaga – 47%. Kõige vähem kasvasid põhitunnipalgad piirkondlikes ja kohalikes haiglates – mõlemas 8%.

Hooldajate põhitunnipalga mediaan oli 26 krooni, mis näitab, et täpselt pooled töötajatest said alla ja pooled üle selle määra. Kõige rohkem erinesid põhitunnipalgad eriarstiabiasutustes töötavatel hooldajatel – keskmiselt 14 krooni keskmisest. Kõige väiksem erinevus palkades oli üld- ja kohalikes haiglates töötavatel hooldajatel. Keskmiselt varieerusid kõikide tervishoiuasutuste hooldajate tunnipalgad keskmisest 7 krooni. Üks kümnendik hooldajatest sai kõrgemat põhitunnipalka kui 35 krooni (joonis 4.1).

Joonis 4.1. Hooldajate põhitunnipalga detsiilid, märts 2007 (kroonid)

Alates aprillist 2007.a. kehtib hooldustöötajatele tervishoiutöötajate kollektiivlepingu kohaselt tunnipalga alammäär 29 krooni. Seni kokkulepitud miinimum oli 23 krooni tunnis. Palgauuringu andmed näitavad, et üksikutel juhtudel ei täidetud hooldajate puhul 2007.a. märtsis ka eelmise leppe tingimusi. Haiglas töötavatest hooldajatest oli 1% ja hambaraviasutuste assistentidest 2% tasustatud alla miinimummäära (joonis 4.2).

Joonis. 4.2. Alla alammäära tasustatud hooldajad asutuste liikide lõikes, märts 2007

Lähtudes uue lepingu tingimustest, võib konstateerida, et iga tervishoiuasutuse liigi puhul esineb juhuseid, kus hooldajatele makstakse alla 29-kroonise miinimummäära. Märtsis 2007. aastal jäi 67% hooldustöötajate põhitunnipalk alla 29 krooni (joonis 4.2). Kõige suurem oli alla miinimummäära tasustatud hooldajate osakaal muudes asutustes (80%) ja haiglates (71%). Siinkohal on jälle oluline meeles pidada, et uuring viidi läbi üks kuu enne uue kokkuleppe jõustumist.

Tervishoiuasutustes töötavad hooldajad saavad sarnaselt arstidele ja õdedele tihti lisatasusid. Koos lisatasudega tulemusliku töö, ületundide ja õhtuse/öötöö eest oli hooldajate tunnipalk 4 krooni võrra kõrgem kui põhitunnipalk. Kõige suuremaid lisatasusid (v.a. mitteregulaarsed lisatasud) makstakse piirkondlikes haiglates – 6 krooni tunnis. Järgnevad taastusravi- ja kohalikud haiglad, mis maksavad hooldajate põhitunnitasule lisaks keskmiselt 5 krooni (tabel 4.2).

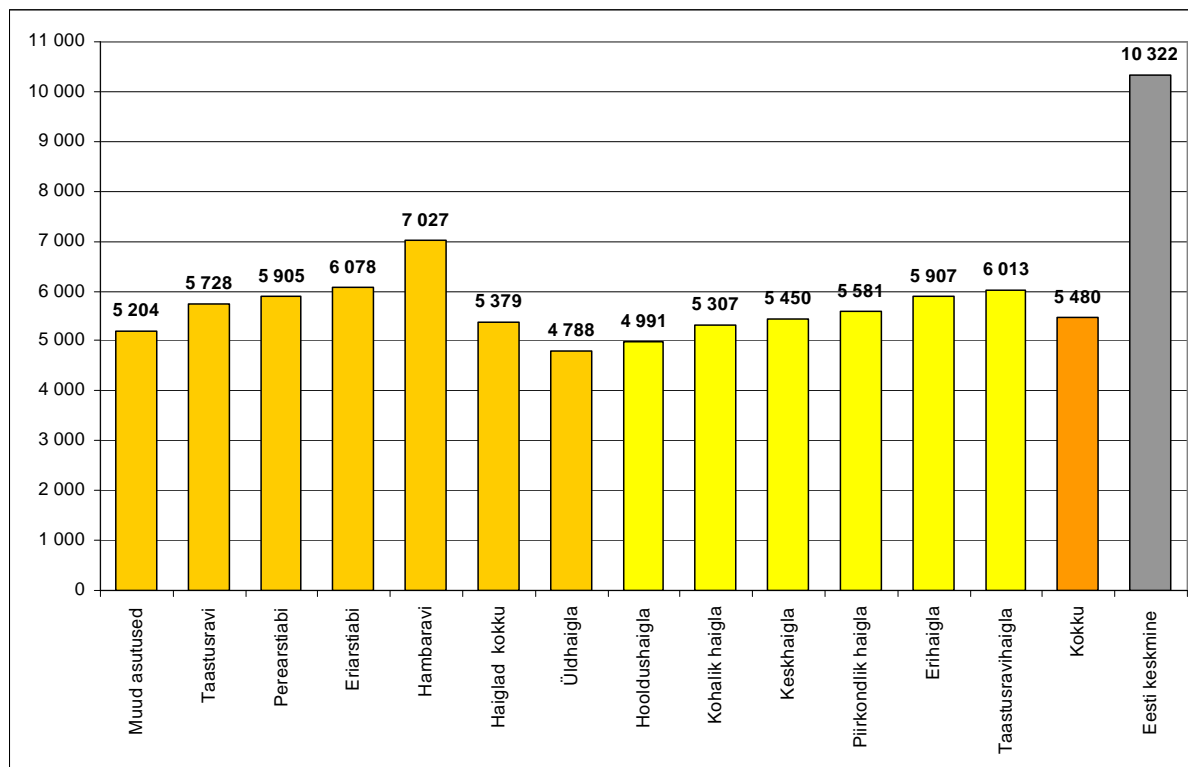
Tabel 4.2. Hooldajate tunnipalk ja alammäära protsendid, märts 2007

	Keskmine põhitunnipalk, kroonid	Keskmine tunnipalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta ⁵ , kroonid	Erinevus, kroonid	Erinevus, %	Alla alammäära tasustatud hooldajad (%), põhitunnipalk	Alla alammäära tasustatud hooldajad (%), tunnipalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta
Hooldajad kokku	28	32	4	16	1	1
Perearstiabi	35	35	0	0	0	0
Eriarstiabi	34	35	1	3	2	2
Hambaravi	38	42	4	10	2	2
Taastusravi	33	34	2	5	0	1
Muud asutused	28	31	3	12	10	0
Haiglad kokku	27	32	5	17	1	1
<i>Piirkondlikud haiglad</i>	27	34	6	24	1	0
<i>Keskhaiglad</i>	30	32	2	8	2	2
<i>Üldhaiglad</i>	24	28	3	12	0	0
<i>Kohalikud haiglad</i>	24	29	5	21	0	0
<i>Erihaiglad</i>	30	35	4	15	0	0
<i>Hooldushaiglad</i>	26	28	3	10	7	3
<i>Taastusravihaiglad</i>	31	36	5	15	0	0

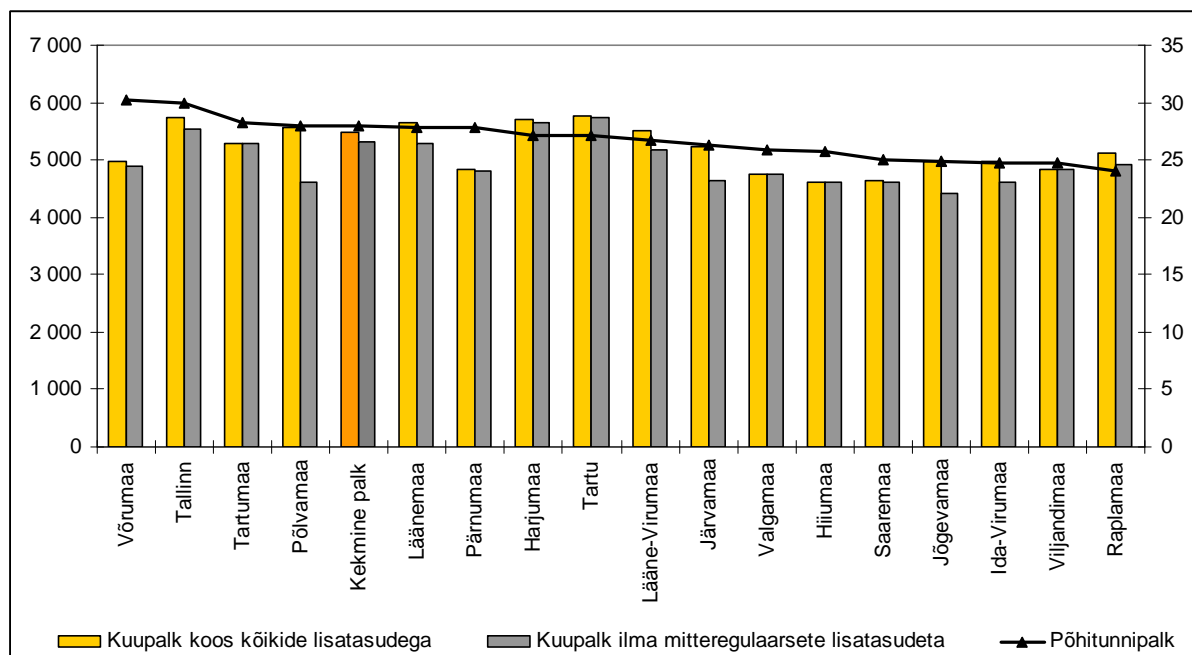
Hooldajate arvestuslik aastakeskmine kuupalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta on 2007. aasta 5 324 krooni ja aastakeskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega on 5 480 (lisa 12 tabel 1). Võrreldes seda 2007. aasta I kvartali riigi keskmise palgaga ilmneb, et hooldajate palk on ligi 1,9 korda madalam. Tervishoiu- ja sotsiaalvaldkonna keskmisest on hooldajate palk 1,7 korda madalam.

⁵ Tunnipalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta ei ole võrreldav eelmisel aastal avaldatud tunnipalgaga koos regulaarsete lisatasudega, kuna sisaldab lisaks regulaarsetele lisatasudele ka tasu ületundide ja õhtuse/öötöö eest.

Joonis 4.3. Hooldajate kuupalk koos kõigi lisatasudega asutuse liigiti, märts 2007 (kroonid)

Maakondade võrdluses oli hooldajatel kõige kõrgem põhitunnipalk Võrumaal – 30 krooni tunnis. Kõige kõrgemad keskmised kuupalgad koos kõigi lisatasudega ja ilma mitteregulaarsete lisatasudeta olid hooldajatel Tartus, kellele kompenseeriti madalad põhitunnipalgad erinevate lisatasudega. Sarnane situatsioon ilmnas ka Harjumaal (joonis 4.4).

Joonis 4.4. Hooldajate palgad maakonniti, märts 2007 (kroonid)

Raplamaa hooldajatel olid kõige madalamad põhitunnipalgad, samas selle maakonna hooldajad said lisatasusid, mis tõstis nende kuupalga ligikaudu maakondade keskmisele tasemele.

Keskmisest palgast kõrgemat tunnipalka said hooldajad ainult neljas maakonnas või linnas: Võrumaal, Tallinnas, Tartumaal ja Põlvamaal. Erinevalt eelmisest aastast ei olnud sellel aastal põhitunnipalga varieeruvus maakonniti väga drastiline.

Järeldused

Käesolevas analüüsis kirjeldatud uuring viidi läbi 2007. aasta märtsikuu kohta. Sellel ajal kehtis veel eelmine 23. septembril 2004. aastal sõlmitud tervishoiutöötajate tunnipalga alamäära kollektiivleping, milles sätestati tingimused 2005. ja 2006. aasta palkadele.

Uuringu kuul, 2007.a. märtsis, said enamus tervishoiutöötajatest kõrgemat põhitunnipalka, kui 2006. aastaks kehtestatud alammäär. Samas suurel osal tervishoiutöötajatest olid palgad madalamad kui 2007.a. aprillist kehtima hakanud uued miinimummäärad.

Märtsis 2007. aastal olid kõige paremini tasutatud plastika- ja rekonstruktiivkirurgia ja ortodontia arstide erialad ning radioloogia-, operatsiooni- ja terviseõdede erialad.

Analüüsist võib järeldada, et tervishoiutöötajate tegelikud palgad võivad käesolevas tekstis esitatud andmetest siiski mõnevõrra erineda järgmistel põhjustel:

Esiteks, tuleb silmas pidada, et keskmisest oluliselt kõrgemaid tunnipalku teeniti enamasti madala töökoormuse korral. Keskmise kuupalga arvutamisel aga lähtuti tunnipalgast sõltumata sellest, kui mitme tunni eest kuus sellist tunnipalka teeniti. Seega tuleb arvestada, et aastakeskmise kuupalga on tinglik näitaja ning ei ole samastatav töötajatele tegelikult välja makstud palgaga.

Teiseks, kuna 2007 a. märtsis oli võrreldes teiste kuudega rohkem töötunde (176 tundi) aga mõned asutused maksid töötajatele kindlat kuupalga ehk palka keskmise kuu eest (168 tundi), siis võivad olla mõned tunnitased moonutatud. Seega on õige vaadelda tunnitasusid väikese vahemikuga.

Lisa 1

Tabel 1. Tervishoiutöötajate ametikohtade arv asutuse liigi, ametiala ja lepingu liigi järgi, märts 2007

		Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muud asutused	Haigla	Kokku
Arst	Kokku	926	865	1 023	120	103	116	3 474	6 627
	Töölepinguga	729	627	895	99	73	103	3 332	5 858
	Töövõtulepinguga	46	182	33	21	24	10	142	458
	FIE-d	151	56	95	0	6	3	0	311
Õde	Kokku	986	530	93	275	172	243	6 095	8 394
	Töölepinguga	956	472	88	254	163	225	6 062	8 220
	Töövõtulepinguga	30	58	5	21	9	12	33	168
	FIE-d	0	0	0	0	0	6	0	6
Hooldaja	Kokku	13	47	224	0	84	11	3 906	4 285
	Töölepinguga	13	46	220	0	78	11	3 845	4 213
	Töövõtulepinguga	0	1	4	0	6	0	61	72
Tervishoiuteenuse osutamise soetud spetsialist	Kokku	41	137	557	115	191	56	1 029	2 126
	Töölepinguga	39	127	546	105	176	44	1 003	2 040
	Töövõtulepinguga	2	10	11	10	15	12	26	86
Kokku	Kokku	1 966	1 579	1 897	510	550	426	14 504	21 432
	Töölepinguga	1 737	1 272	1 749	458	490	383	14 242	20 331
	Töövõtulepinguga	78	251	53	52	54	34	262	784
	FIE-d	151	56	95	0	6	9	0	317

Tabel 2. Arstide ja õdede ametikohad asutuse liigi ja lepingu liigi järgi, märts 2007 (%)

	Arst				Õde			
	Kokku (%)	Töölepinguga (%)	Töövõtulepinguga (%)	FIE-d (%)	Kokku (%)	Töölepinguga (%)	Töövõtulepinguga (%)	FIE-d (%)
Kokku	100	88	7	5	100	98	2	0
Perearstiabi	100	79	5	16	100	97	3	0
Eriarstiabi	100	72	21	6	100	89	11	0
Hambaravi	100	87	3	9	100	95	5	0
Kiirabi	100	83	18	0	100	92	8	0
Taastusravi	100	71	23	6	100	95	5	0
Muud asutused	100	89	9	3	100	93	5	2
Haigla	100	96	4	0	100	99	1	0

Lisa 2

Tabel 1. Tervishoiutöötajate ametikohad asutuse liigi ja ametiala järgi, märts 2007 (%)

	Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muud asutused	Haigla	Kokku
Kokku	9	7	9	2	3	2	68	100
Arst	14	13	15	2	2	2	52	100
Õde	12	6	1	3	2	3	73	100
Hooldaja	0	1	5	0	2	0	91	100
Tervishoiuteenuse osutamisega soetud spetsialist	2	6	26	5	9	3	48	100

Lisa 3

Tabel 1. Haiglate tervishoiutöötajate ametikohad ameti ja haigla liigi järgi, märts 2007

		Piirkondlik haigla	Keskhaigla	Üldhaigla	Taastusravihaigla	Hooldushaigla	Erihaigla	Kohalik haigla	Kokku
Arst	Kokku	1 717	969	519	17	72	92	88	3 474
	Töölepinguga	1 678	948	455	15	68	81	87	3 332
	Töövõtulepinguga	39	21	64	2	4	11	1	142
Õde	Kokku	2 736	1 868	1 031	33	178	109	140	6 095
	Töölepinguga	2 728	1 865	1 014	32	176	109	138	6 062
	Töövõtulepinguga	8	3	17	1	2	0	2	33
Hooldaja	Kokku	1 984	879	688	46	176	46	87	3 906
	Töölepinguga	1 930	879	685	43	175	46	87	3 845
	Töövõtulepinguga	54	0	3	3	1	0	0	61
Tervishoiuteenuse osutamise soetud spetsialist	Kokku	473	198	236	50	29	8	35	1 029
	Töölepinguga	471	184	235	42	28	8	35	1 003
	Töövõtulepinguga	2	14	1	8	1	0	0	26
Kokku	Kokku	6 910	3 914	2 474	146	455	255	350	14 504
	Töölepinguga	6 807	3 876	2 389	132	447	244	347	14 242
	Töövõtulepinguga	103	38	85	14	8	11	3	262

Tabel 2. Haiglate tervishoiutöötajate ametikohad haigla liigi lõikes, märts 2007 (%)

	Piirkondlik haigla	Keskhaigla	Üldhaigla	Taastusravihaigla	Hooldushaigla	Erihaigla	Kohalik haigla	Kokku
Kokku	48	27	17	1	3	2	2	100
Arst	49	28	15	0	2	3	3	100
Õde	45	31	17	1	3	2	2	100
Hooldaja	51	23	18	1	5	1	2	100
Tervishoiuteenuse osutamise soetud spetsialist	46	19	23	5	3	1	3	100

Lisa 4

Tabel 1. Tervishoiutöötajate ametikohad asutuse liigi, ametiala ja soo järgi, märts 2007

		Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muud asutused	Haigla	Kokku
Arst	Kokku	926	865	1 023	120	103	116	3 474	6 627
	Mees	79	238	134	41	18	26	1 057	1 593
	Naine	847	627	889	79	85	90	2 417	5 034
Õde	Kokku	986	530	93	275	172	243	6 095	8 394
	Mees	5	19	0	48	3	5	69	149
	Naine	981	511	93	227	169	238	6 026	8 245
Hooldaja	Kokku	13	47	224	0	84	11	3 906	4 285
	Mees	1	0	3	0	0	1	199	204
	Naine	12	47	221	0	84	10	3 707	4 081
Tervishoiuteenuse osutamise- ga soetud spetsialist	Kokku	41	137	557	115	191	56	1 029	2 126
	Mees	0	18	16	96	23	1	150	304
	Naine	41	119	541	19	168	55	879	1 822
Kokku	Kokku	1 966	1 579	1 897	510	550	426	14 504	21 432
	Mees	85	275	153	185	44	33	1 475	2 250
	Naine	1 881	1 304	1 744	325	506	393	13 029	19 182

Lisa 5

Tabel 1. Arstide ametikohad eriala ja soo järgi, märts 2007

	Kokku		Mees		Naine	
	arv	(%)	arv	(%)	arv	(%)
Kokku	6 627	100	1 593	24	5 034	76
torakaalkirurg	10	100	9	90	1	10
uroloog	61	100	52	85	9	15
kardiovaskulaarkirurg	38	100	29	76	9	24
neurokirurg	21	100	16	76	5	24
plastika- ja rekonstruktiivkirurg	8	100	6	75	2	25
üldkirurg	242	100	177	73	65	27
ortopeed	176	100	112	64	64	36
kliinilise farmakoloogia arst	2	100	1	50	1	50
lastekirurg	20	100	10	50	10	50
patoloog	44	100	19	43	25	57
onkoloog (kiiritus- ja keemiaravi)	64	100	27	42	37	58
anestesioloogia ja intensiivravi arst	348	100	145	42	203	58
radioloog	282	100	101	36	181	64
gastroenteroloog	51	100	17	33	34	67
kardioloog	194	100	64	33	130	67
üldarst	323	100	105	33	218	67
erakorralise meditsiini arst	236	100	75	32	161	68
nefroloog	33	100	10	30	23	70
psühhiaater	239	100	71	30	168	70
suu, näo- ja lõuakirurg	32	100	9	28	23	72
otorinolarüngoloog	140	100	37	26	103	74
pulmonoloog	83	100	19	23	64	77
sisehaiguste arst	160	100	33	21	127	79
füsiatria ja taastusravi arst	154	100	31	20	123	80
neuroloog	162	100	32	20	130	80
infektsioonihaguste arst	41	100	8	20	33	80
töötervishoiu arst	68	100	13	19	55	81
reumatoloog	53	100	10	19	43	81
oftalmoloog	192	100	35	18	157	82
endokrinoloog	62	100	9	15	53	85
dermatoveneroloog	105	100	14	13	91	87
hambaarst	1 175	100	146	12	1 029	88
laboratoorse meditsiini arst	160	100	19	12	141	88
hematoloog	35	100	4	11	31	89
sünnitusabi ja günekoloogia arst	373	100	33	9	340	91
perearst	896	100	73	8	823	92
ortodont	61	100	4	7	57	93
pediaater	278	100	18	6	260	94
kliinilise geneetika arst	4	100	0	0	4	100
muu eriala arst	1	100	0	0	1	100

Lisa 6

Tabel 1. Õdede ametikohad eriala ja soo järgi, märts 2007

	Kokku		Mees		Naine	
	arv	(%)	arv	(%)	arv	(%)
Kokku	8 394	100	149	2	8 245	98
velsker	14	100	2	14	12	86
erakorralise meditsiini õde	655	100	68	10	587	90
terviseõde	11	100	1	9	10	91
töötervishoiuõde	37	100	2	5	35	95
taastusraviõde	329	100	12	4	317	96
anestesioloogia ja intensiivravi õde	504	100	13	3	491	97
intensiiviõde	368	100	7	2	361	98
psühhiaatriaõde	284	100	5	2	279	98
radioloogiaõde	363	100	5	1	358	99
pulmonoloogiaõde	90	100	1	1	89	99
onkoloogiaõde	114	100	1	1	113	99
üldõde	3 661	100	25	1	3 636	99
operatsiooniõde	329	100	2	1	327	99
lasteõde	232	100	1	0	231	100
pereõde	787	100	3	0	784	100
ämmaemad	374	100	1	0	373	100
diabeediõde	9	100	0	0	9	100
koduõde	25	100	0	0	25	100
kooliõde	164	100	0	0	164	100
nakkustõrjeõde	44	100	0	0	44	100

Lisa 7

Tabel 1. Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide ametikohad eriala ja soo järgi, märts 2007

	Kokku		Mees		Naine	
	arv	(%)	arv	(%)	arv	(%)
Kokku	2126	100	304	14	1822	86
bioanalüütik, laborant	584	100	15	3	569	97
radioloogiatehnik	13	100	2	15	11	85
hambaraviõde, hambatehnik	618	100	17	3	601	97
liikumisravi spetsialist, füsioterapeut	457	100	39	9	418	91
parameedik, kiirabitehnik	241	100	219	91	22	9
proviisor	45	100	3	7	42	93
farmatseut	17	100	0	0	17	100
psühholoog	106	100	9	8	97	92
logopeed	45	100	0	0	45	100

Lisa 8

Tabel 1. Juhid ja arst-residendid ametiala ja asutuse liigi järgi, märts 2007

		Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muud asutused	Haigla	Kokku
Arst	Kokku	926	865	1 023	120	103	116	3 474	6 627
	Juht	382	88	247	3	20	19	371	1 130
	Resident	27	26	21	2	0	4	458	538
Õde	Kokku	986	530	93	275	172	243	6 095	8 394
	Juht	4	17	1	2	13	8	215	260
Hooldaja	Kokku	13	47	224	0	84	11	3906	4285
	Juht	0	1	0	0	0	0	0	1
Tervishoiuteenuse osutamise soetud spetsialist	Kokku	41	137	557	115	191	56	1029	2126
	Juht	0	2	7	0	0	1	26	36
Kokku	Kokku	1 966	1 579	1 897	510	550	426	14 504	21 432
	Juht	386	108	255	5	33	28	612	1 427

Lisa 9

Tabel 1. Tervishoiutöötajate ametikohad maakonna ja ametiala järgi, märts 2007

	Arst	Õde	Hooldaja	Tervishoiuteenuse osutamise ga soetud spetsialist	Kokku
Kokku	6 627	8 394	4 285	2 126	21 432
Tallinn	2 788	3 522	1 715	692	8 717
Harjumaa	197	221	62	88	568
Hiiumaa	32	29	11	10	82
Ida-Virumaa	464	736	202	198	1 600
Jõgevamaa	118	112	66	38	334
Järvamaa	101	133	55	32	321
Läänemaa	111	126	87	87	411
Lääne-Virumaa	189	253	99	39	580
Pölvamaa	86	119	55	25	285
Pärnumaa	350	536	249	244	1 379
Raplamaa	89	127	50	30	296
Saaremaa	117	166	96	36	415
Tartu	1 444	1 634	1 050	385	4 513
Tartumaa	78	57	42	18	195
Valgamaa	106	138	57	44	345
Viljandimaa	219	316	274	93	902
Võrumaa	138	169	115	67	489

Lisa 10

Tabel 1. Tervishoiutöötajate keskmine vanus ameti järgi, märts 2007

		Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muud asutused	Haigla	Kokku
Arst	Kokku	50	51	45	42	54	52	47	47
	Mees	48	51	41	38	57	51	45	46
	Naine	50	51	46	44	53	53	47	48
Õde	Kokku	46	45	42	37	45	49	43	43
	Mees	47	37	–	31	38	35	34	34
	Naine	46	46	42	39	45	49	43	43
Hooldaja	Kokku	56	48	41	–	48	53	46	45
	Mees	...	–	28	–	–	44	38	38
	Naine	54	48	41	–	48	54	46	46
Tervishoiuteenuse osutamise­ga soetud spetsialist	Kokku	49	43	43	36	43	34	43	42
	Mees	–	43	43	38	42	...	42	41
	Naine	49	43	43	28	43	34	43	43
Kokku	Kokku	48	48	44	38	46	48	44	45
	Mees	48	50	41	36	47	48	43	44
	Naine	48	48	44	40	46	48	45	45

Lisa 11

Tabel 1. Tervishoiutöötajate põhitunnipalga statistika, märts 2007 (kroonid)

	Arst	Õde	Kiirabitehnik	Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistid	Hooldaja, abiõde
Keskmine	99	48	37	50	28
Mediaan	81	44	36	43	26
Mood	75	39	30	39	23
Protsentiil 25	73	39	31	39	23
Protsentiil 75	105	53	42	54	31
Protsentiil 95	193	71	46	93	40
St. hälve	58	14	6	21	7

Lisa 12

Tabel 1. Tervishoiutöötajate keskmised palgad, märts 2007 (kroonid)

	Põhitunnipalk	Keskmine tunnipalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta ⁶ , kroonid	Kuupalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta	Kuupalk koos kõigi lisatasudega
Arstid kokku	99	120	19 557	20 246
Perearstiabi	90	94	15 842	16 159
Eriarstiabi	116	130	21 159	21 480
Hambaravi	117	134	22 410	22 807
Kiirabi	90	97	16 222	16 383
Taastusravi	85	89	14 994	15 053
Muud asutused	97	127	19 900	20 115
Haiglad kokku	93	121	19 517	20 481
<i>Piirkondlikud haiglad</i>	85	125	19 885	20 952
<i>Keskhaiglad</i>	103	122	19 774	20 123
<i>Üldhaiglad</i>	88	106	17 323	19 332
<i>Kohalikud haiglad</i>	91	96	15 760	16 695
<i>Erihaiglad</i>	141	148	23 786	24 766
<i>Hooldushaiglad</i>	119	131	21 572	21 946
<i>Taastusravihaiglad</i>	102	121	20 410	20 410
Õed kokku	48	55	8 894	9 178
Perearstiabi	47	49	8 212	8 346
Eriarstiabi	50	55	9 008	9 191
Hambaravi	68	73	12 037	12 354
Kiirabi	45	52	8 702	8 743
Taastusravi	44	47	7 902	7 906
Muud asutused	50	55	8 956	9 108
Haiglad kokku	48	56	8 986	9 325
<i>Piirkondlikud haiglad</i>	48	60	9 466	9 905
<i>Keskhaiglad</i>	51	56	9 039	9 180
<i>Üldhaiglad</i>	44	49	8 026	8 476
<i>Kohalikud haiglad</i>	45	48	7 877	8 344
<i>Erihaiglad</i>	58	64	9 846	10 096
<i>Hooldushaiglad</i>	41	44	7 362	7 747
<i>Taastusravihaiglad</i>	50	57	9 497	9 634
Hooldajad kokku	28	32	5 322	5 480
Perearstiabi	35	35	5 844	5 905
Eriarstiabi	34	35	5 904	6 078
Hambaravi	38	42	6 915	7 027
Taastusravi	33	34	5 728	5 728
Muud asutused	28	31	5 081	5 204
Haiglad kokku	27	32	5 215	5 379

⁶ Tunnipalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta ei ole võrreldav eelmisel aastal avaldatud regulaarse tunnipalgaga, kuna sisaldab lisaks regulaarsetele lisatasudele ka tasud ületundide ja õhtuse/öötoõ eest.

<i>Piirkondlikud</i>				
<i> haiglad</i>	27	34	5 425	5 581
<i>Keskhaiglad</i>	30	32	5 336	5 450
<i> Üldhaiglad</i>	24	28	4 583	4 788
<i>Kohalikud haiglad</i>	24	29	4 884	5 307
<i> Erihaiglad</i>	30	35	5 759	5 907
<i> Hooldushaiglad</i>	26	28	4 739	4 991
<i>Taastusravihaiglad</i>	31	36	5 986	6 013

Lisa 13

Tabel 1. Tervishoiuasutuste arstide põhitunnipalk eriala gruppide lõikes, märts 2007 (kroonid)

Eriala	Põhitunnipalk
ortodontia; plastika ja rekonstruktiivkirurgia; radioloogia; suu, näo- ja lõuakirurgia	125-218
hambaravi; oftalmoloogia; kardioloogia; sünnitusabi ja günekoloogia; uroloogia	105-111
anestesioloogia ja intensiivravi; endokrinoloogia; gastroenteroloogia; ortopeedia; reumatoloogia; töötervishoid	97-102
dermatoveneroloogia; lastekirurgia; nefroloogia; neurokirurgia; otorinolarüngoloogia; üldkirurgia	92-96
erakorraline meditsiin; neuroloogia; onkoloogia (kiiritus- ja keemiaravi); peremeditsiin; üldarst	85-91
füsiaatria ja taastusravi; hematoloogia; laboratoorne meditsiin; pulmonoloogia; psühhiaatria; sisehaigused	83-84
kliiniline geneetika; pediaatria	69-82

Tabel 2. Tervishoiuasutuste õdede põhitunnipalk eriala gruppide lõikes, märts 2007 (kroonid)

Eriala	Põhitunnipalk
anestesioloogia ja intensiivravi; operatsiooniõendus; radioloogia; terviseõendus	57-61
peremeditsiin; ämmaemmandus	48-55
erakorraline meditsiin; diabeediõendus; töötervishoid; üldõendus	46-47
füsiaatria ja taastusravi; lasteõendus; onkoloogia; psühhiaatria	44-45
kooliõendus; koduõendus; pulmonoloogia	41-43

Lisa 14

Tabel 1. Tervishoiutöötajate palk maakonniti, märts 2007 (kroonid)

	Põhitunnipalk			Kuupalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta			Kuupalk koos kõigi lisatasudega		
	Arst	Õde	Hooldaja	Arst	Õde	Hooldaja	Arst	Õde	Hooldaja
Kokku	99	48	28	19 557	8 894	5 322	20 246	9 178	5 480
Tallinn	106	53	30	20 634	9 613	5 528	21 453	9 995	5 722
Harjumaa	91	47	27	16 373	8 679	5 643	16 705	8 981	5 700
Hiiumaa	85	42	26	17 088	8 285	4 604	17 088	8 553	4 617
Ida-Virumaa	94	41	25	17 094	7 107	4 598	17 572	7 334	4 969
Jõgevamaa	118	43	25	19 699	7 353	4 425	20 525	8 021	4 975
Järvamaa	91	42	26	16 149	7 599	4 638	19 808	8 819	5 221
Läänemaa	110	47	28	19 255	8 482	5 291	19 597	9 212	5 654
Lääne-Virumaa	100	47	27	18 795	8 644	5 172	21 185	8 782	5 508
Põlvamaa	89	46	28	15 350	7 696	4 618	17 693	8 755	5 558
Pärnumaa	93	44	28	18 106	7 694	4 799	18 198	7 750	4 825
Raplamaa	82	47	24	18 312	9 418	4 920	18 577	9 346	5 123
Saaremaa	79	43	25	16 121	7 580	4 610	16 527	7 696	4 649
Tartu	93	48	27	20 804	9 512	5 722	21 048	9 615	5 761
Tartumaa	87	42	28	15 031	7 323	5 284	15 120	7 437	5 284
Valgamaa	87	43	26	15 863	7 609	4 756	16 244	7 729	4 756
Viljandimaa	84	42	25	15 756	7 852	4 832	15 824	7 864	4 842
Võrumaa	111	52	30	18 977	8 441	4 899	21 605	8 720	4 989